16 పేజీలు సంపుటి 4 సంచిక 5 (17వ సం॥ ప్రచురణ) పక్ష పత్రిక 15-12-73 75 పైసలు

కాగడా

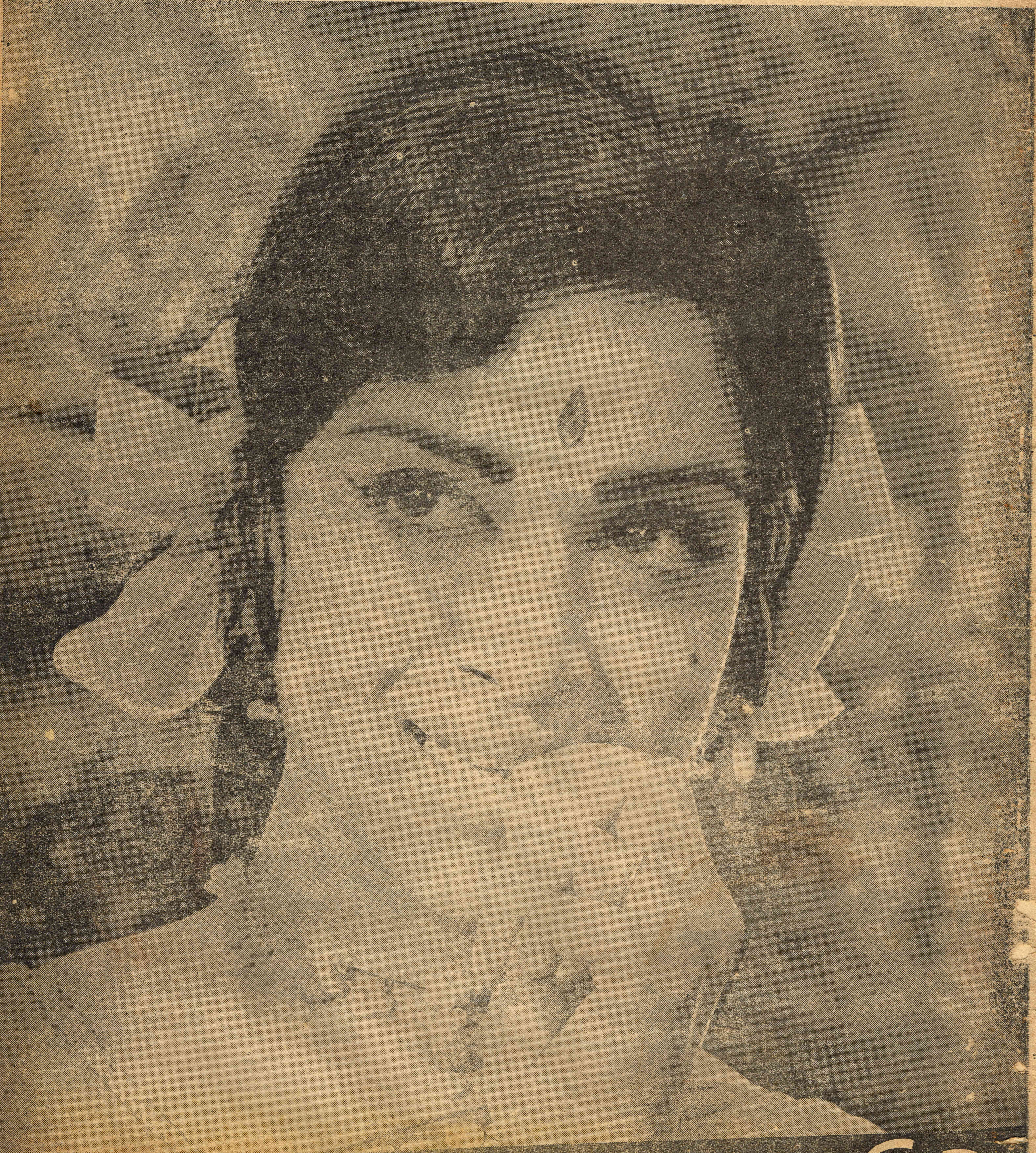
కృష్ణ అంటే నాకు తగని భయం : అక్కినేని ఆత్మగతం

అక్కినేని వాక్చాతుర్యానికి యిన్నాళ్ళకో పెద్ద ఎదురు దెబ్బ

మహా స్మశానంలో మంత్రివర్గం : ఘాటైన ఎడిటోరియల్

ప్రకాశం పంతుల్ని కూడా తెరకెక్కిస్తేనే సీతారామరాజు

పరిశ్రమకు అల్లు రామలింగయ్య సవాల్ : తగిన జవాబు

సీతారామరాజుకు కృష్ణ సడన్ గుడ్ బై!

అక్కినేని దెప్పిపొడుపు:

జమున జవాబు!

'దేవుడుచేసిన మనుషులు' శత దినోత్సవ సభలో అక్కినేని నాగేశ్వర రావు జమునపై ఒక విసురు విసిరారు. 'హీరో కృష్ణపై అభిమానమో లేక నిర్మాతపై గల గౌరవం వల్లనో జమున ఈ చిత్రంలో గెస్ట్‌గా నటించింది' అన్నారాయన. దానికి సమాధానంగా జమున మాట్లాడుతూ తాను ఆ చిత్రంలో గెస్ట్‌గా నటించటానికి కారణాలు లేక పోలేదనీ, అసలా చిత్రంలో హీరో యిన్‌గా నటించవలసినదేననీ అన్నదామె. కాని కాల్‌షీట్స్ కుదరకపోవటంతో విరమించవలసి వచ్చిందనీ, కృష్ణగారు గెస్ట్‌గా నటించమని అడగ్గా అంగీకరిం చాననీ అన్నది.

జమునచేత ఆ చిత్రంలోని ఒకే ఒక్క సీనులో గెస్ట్‌గా నటింపచేయడం కృష్ణ సాహసమే అనాలి. ఒక హీరో యిన్‌ను గెస్ట్‌గా ఉపయోగించుకునే టప్పుడు ఆమె అంతస్థుకు తగ్గ పాత్ర గానే ఉండాలి గాని చౌకరకంగా ఉంటే ఎవ్వరికీ గౌరవం కాదు. బహుశా ఈ అభిప్రాయంతోనే నాగేశ్వర్రావు ఆ మాటలన్నారేమోననిపిస్తుంది!

నాగేశ్వర్రావుగాని దుక్కిపాటి మధు సూదనరావుగారుగాని తమ చిత్రాల్లో గెస్ట్‌గా నటించమని ఎవరైనా కోరితే అంగీకరించని వారుండరు. కాని వారు అలా ఎవరినీ అడగరు. అది వారి సాంప్రదాయం!

ఈనాడు కృష్ణ పెద్ద హీరో. పైగా నిర్మాత బాధ్యతలుకూడా భరిస్తున్న వ్యక్తి. అలాంటి హీరో కోరికను కాద నటం తన భవిష్యత్తుకు మంచిది కాదని జమున భావించి వుండవచ్చు. తాను గెస్ట్‌గా నటించినందువల్ల ఇంతదుమారం రేగుతుందని ఆమె ఊహించి వుండక పోవచ్చు. తను ధరించిన పాత్రలాంటిదే మంజులా వేసింది. కాని ఆమెపై ఈ దుమారం రేగలేదు! కారణం జమున అంతస్థుకు మంజుల రాకపోవటమే. అందుకే అంతస్థుకు తగ్గ పాత్రలనే వేయాలి అనటం!

కృష్ణ అయితే జమునచేత అలా గెస్ట్‌గా నటింప చేశాడుగాని తాను ఎవరి చిత్రంలోనైనా - ఏ నిర్మాతయినా అడి గితే అలాటి గెస్ట్ పాత్రను ధరించటానికి అంగీకరిస్తాడా?

ఈ అవకాశాన్ని ఏ నిర్మాత అయినా ఉపయోగించుకుంటాడేమో చూద్దాం!

* * *

మళ్ళీ పేడముద్దల

మహాయుద్ధం!

ఒక పిక్చర్‌కు కలెక్షన్స్ సరిగా లేక పోయినా ఆడించి తీరవలసిందేనని ఫిలిం ఫాన్స్ ఎసోసియేషన్స్ వారు గోల చేయటం భరించరానిదని నవయుగ ఫిలింస్ చంద్రశేఖరరావుగారు ఇటీవల ఒక స్టేట్‌మెంట్ యిచ్చారు.

ఫిలింఫాన్స్ అసోసియేషన్‌వారికి యీ గోలతో సంబంధంలేదనీ, ఇదంతా ఆయా నటుల అభిమాన సంఘాలవారు చేస్తున్నారనీ, అభిమాన సంఘం అన టానికి బదులు చంద్రశేఖరరావుగారు ఫిలింఫాన్స్ ఎసోసియేషన్స్ అని అన్నా రనీ ఆంధ్రప్రదేశ్ ఫిలింఫాన్స్ అసోసి యేషన్ కార్యదర్శి శ్రీ తుర్లపాటి కుటుంబరావు ఒక వివరణ నిచ్చారు.

చంద్రశేఖరరావుగారు ఒక దానికి మరొక దానిపేరు తగిలించి వుండ వచ్చు. ఫిలిం ఫాన్స్ అసోసియేషన్స్‌కు సంబంధం లేకపోవచ్చు. కాని అభిమాన సంఘాల వారే ఇలాంటి గోల చేస్తు న్నది నిజమే కావచ్చు.

ఒక చిత్రం నడవటం అనేది దాని

కొలను బ్రహ్మానందరావు

కలెక్షన్స్‌నుబట్టి వుంటుంది. ఇది వ్యాపార సంబంధమైన విషయం. ఈ వ్యాపార విషయంలోకి అభిమాన సంఘాలు తల దూర్చితే పరిశ్రమ మనుగడకే దెబ్బ తగుల్తుంది. తమ అభిమాన నటుడు నటించిన చిత్రం కలెక్షన్స్‌లేకపోయినా నడిపించి తీరవలసిందేనని పట్టుబడితే నష్టపోయేది థియేటరు వారు. లాభం వస్తుంటే వారు మాత్రం చిత్రాన్ని ఎందుకు లాగేస్తారు!

చంద్రశేఖరరావుగారు యిచ్చిన స్టేట్‌మెంట్‌కు సమాధానమా అన్నట్లు పద్మాలయా మూవీస్ నిర్మాత, హీరో కృష్ణ సోదరుడైన ఆదిశేషగిరిరావు యిటీ వల ఒక ప్రకటన చేసారు. అందులో 'మాయదారి మల్లిగాడు' చిత్రం కలెక్షన్స్ బాగున్నాతీసేసి 'మరపురాని మనిషి'ని వేశారనీ కనీసం 50వ రోజు కూడా ఆడించకుండా 49వ రోజునే ఆ చిత్రాన్ని నాగేశ్వర్రావు నటించిన చిత్రం కోసం తీసేసి అన్యాయం చేశారనీ ఆయన భావం. ఈ సందర్భంలో అభి మాన సంఘాలు ఊరుకుంటాయా అనే స్ఫురణకూడా ధ్వనించింది!

అందరికంటె తనవే ఎత్తైన ఎత్తులని నిరూపించుకుందుకు ఆడపిల్లకింతకంటె మార్గం మరొకటి వుండదు. బలమైన బరువైన తొడలున్న ఆడది లంగా వేసుకుని ఎదురుగాల్లో నిలబడితేనే అందం. యీకిటుకులు గుర్తొచ్చి పిల్లను వెక్కి రించినట్టు జ్యోతిలక్ష్మికి మనం చెప్పక్కర్లేదు గనుకనే చేతులెత్తి ఎత్తులు మనమీద పారేసింది. 'జ్యోతి-లక్ష్మి'లో!

అభిమాన సంఘాలను యిందులో యిరికించటం దారుణమైన విషయం. ఇప్పటికే పోస్టర్లపై పేడ ముద్దల యుద్ధంతో వేగిపోతుంటే - ఇక థియే టర్లముందు ధరాణాలుకూడా జరిగే ప్రమాదం ఏర్పడ వచ్చు. ఈ పరిస్థితి ఏ హీరోకూ శ్రేయస్కరం కాదు!

గత సంవత్సరం - బెంగుళూరులో రాజ్‌కుమార్ నటించిన 'బంగారుదమ నుష్య' అనే చిత్రాన్ని కలెక్షన్స్ లేక తీసేయగా అభిమాన సంఘాలవారు ఆ చిత్రం ఆసంవత్సరమంతా ప్రదర్శించబడ వలసిందేనని పట్టుపట్టి థియేటరును ధ్వంసం చేయటం, పోలీసుల ప్రమేయం ఏర్పడటం అందరికీ గుర్తుందనుకుం టాను!

ఆంధ్ర దేశంలోకూడా ఈ పరిస్థితి ఏర్పడకుండా చూడటం ప్రతి హీరోకీ అవసరం!

'మాయదారి మల్లిగాడు' చిత్రం అన్నపూర్ణ డిస్ట్రిబ్యూషన్ లోనిది. అది నాగేశ్వర్రావుకు సంబంధించిన వ్యవస్థ. కాబట్టి ఇతర హీరోల చిత్రం విష యంలో వారు శ్రద్ధ కనపర్చరని కృష్ణకు సందేహం ఉన్నదేమో! లక్ష్మి ఫిలింస్ వారు శోభన్‌బాబు చిత్రాలనైతే బాగా ఎక్స్‌ప్లాయిట్ చేస్తారనీ తన చిత్రాల విషయంలో శ్రద్ధ కనపరచటం లేదనీ తన చిత్రాలనుకృష్ణ వారికిప్పించే వాడు కాడు. అలాగే పూర్వం ఎన్. టి. ఆర్. కూడా నవయుగ డిస్ట్రిబ్యూషన్‌కు తనచిత్రాలనిచ్చేందుకు అంగీకరించలేదు. ఒక డిస్ట్రిబ్యూషన్ కంపెనీతో ఒక హీరోకు సంబంధం వుంటే, ఇతర హీరోలు ఆ సంస్థకు దూరంగా ఉండటం అనేది మనకు చాలా కాలంగా ఉంది. ఈనాడు కొత్తేమీ కాదు!

నిర్మాతలు - డిస్ట్రిబ్యూటర్లు చూచు కోవలసిన ఈ వ్యవహారంలోకి అభిమాన సంఘాలను తీసుకువచ్చి వాతావరణాన్ని కలుషితం చేయవద్దని మాత్రం చెప్ప వలసి వస్తోంది!

* * *

శోభన్‌బాబును హీరోగా నిలబెట్టింది 'తాసిల్దారుగారి అమ్మాయి'. ఆ తర్వాత 'శారద' చిత్రం. ఇంతకు మించి అతను బ్రహ్మాండంగా నటించాడన్న చిత్రాలు చాలా తక్కువ. అవకాశాలు వచ్చినప్పుడు వాటిని సద్వినియోగం చేసుకోవాలిగాని జారవిడుచుకోకూడదు.

'తాసిల్దారుగారి అమ్మాయి' తర్వాత అతని చుట్టూ నిర్మాతలు తెగ తిరిగారు. కాని కొన్ని నియమాలూ నిబంధనలూ పెట్టు కుని సంవత్సరానికి ఆరు చిత్రాలు మాత్రమే పని చేస్తాననీ సాయంకాలం ఆరింటికి వెళ్ళిపోతాననీ, ఆదివారాలు పని చేయననీ అన్నారు. దానితో నిర్మాతల సంఖ్య తగ్గింది ఆయనకు. బూమ్ పీరి యడ్ వచ్చినప్పుడు వీలైనన్ని ఎక్కువ చిత్రాల్లో నటించటం ఎంతైనా మంచిది.

కృష్ణ విషయమే తీసుకుందాం. ఎన్ని చిత్రాలు వచ్చినా ఒప్పేసుకుంటాడు. మూడు షిఫ్టులూ పని చేస్తూ రాత్రిం బగళ్ళు కష్టపడుతున్నాడు. ఆయన నటిం చిన అన్ని చిత్రాలూ విజయవంతం కాక పోయినా సంవత్సరానికి ఏ నాలుగు చిత్రాలో ఢంకా మోగిస్తే చాలు హీరోగా ప్రజల్లో నిలబడగల్గుతున్నాడు.

మరి - శోభన్‌బాబు సంవత్సరానికి ఆరు చిత్రాల్లోనే నటిస్తే అందులో ఏ నాలుగు చిత్రాలో దెబ్బతింటే ఆయన దగ్గరకు నిర్మాతలు వస్తారా? ఆయన పలుకుబడి ఏమవుతుంది? విజయావారి 'గంగ-మంగ' చిత్రమే తీసుకుందాం. చిత్రంమీద మంచి టాక్ లేదు. ఆ విష

(తరువాయి 15 వ పేజీలో)

నాలుగు కోట్ల ఆంధ్రులకు నలుగురేనా హాస్య నటులు!

తెలుగు సినిమా నిర్మాతలకు అల్లు రామలింగయ్యా సవాల్!

జర్నలిస్టుగా ఈ ప్రశ్నను నేను అడగటం లేదు. పని కట్టుకొని ఏపాత్రికేయుడో గాలి దుమారం లేవనెత్తేందుకుగాను యీ ప్రశ్న వెయ్యటం లేదు. ప్రముఖ హాస్యనటుడు శ్రీ అల్లు రామలింగయ్య నిర్మాతలను అడుగుతున్న సూటి ప్రశ్న యిది. దీనికి సమాధానం ఎవరు యిచ్చేటట్లు? నిర్మాతలా?....

అయితే అల్లు రామలింగయ్య ఎందుకీ ప్రశ్న వేసినట్లు? నటించటానికి తనకు తీరిక లేకపోవటంవల్లనూ నిర్మాతలు తనని పదే పదిగా నటించమని కోరటంవల్లనూ విసుగుతో అడుగుతున్న ప్రశ్న. ఈవేళ ఈ ప్రశ్న అడిగే స్థాయికి అల్లు రామలింగయ్య 'పెరిగిపోవటానికి కారకులు నిర్మాతలే అన్న అంశాన్ని మరచిపోయి వేసిన ప్రశ్న!

నిజానికి తనకు నటించే ఓపిక లేనప్పుడు మీరు మరో హాస్యనటుణ్ని ఎందుకు బుక్ చెయ్యకూడదని సూచన చేసిన సందర్భం కూడా ఎక్కడా కనబడదు. ఎంతో మంది ఉత్సాహపరులు అవకాశాలు దొరక్క క్యూలో నిలబడి వున్నారు. మరెంతమందో ఈ విష వలయంలో తల దూర్చటం యిష్టంలేక దూరంగా వున్నారు. కొత్తవారు వచ్చి తమ ప్రాణాలకు ఎక్కడ దెబ్బకొడతారో అన్న ఆలోచన ప్రతి నటుడికీ లేకపోలేదు. అందుకు పడే జాగ్రత్తలు పడకుండా విస్మరించటమూ లేదు. గొప్పకి-కాక-ఘనతకి మేం మహానటులం సుమా జాగ్రత్త అన్న అహాన్ని పెంచుకొని తమ ఔన్నత్యానికి కారకులైన నిర్మాతలనే పై విధముగా ప్రశ్నించే స్థాయికి పెరిగిపోయారు. నిర్మాతలిందుకు నిజంగా అర్హులు!

ఇవ్వాళ అల్లురామలింగయ్య ఇంత తాపీగా ఈ ప్రశ్న వేయటానికి మూల కారకుడు కీ॥ శే॥ కస్తూరి శివరావు. నవ రసాలలోనూ శృంగార రసం తరువాత హాస్య రసం రెండవస్థానం అందుకుంది. మన చిత్రాలలో అనాదినుంచీ హీరోలకు యిస్తున్న ప్రాధాన్యత హాస్య నటులకు యివ్వటం లేదు. ఈ సాంప్రదాయానికి చావుదెబ్బ కొట్టి హాస్యానికి ప్రముఖ స్థానాన్ని చేకూర్చిపెట్టి చిత్ర ఘన విజయాలకి హాస్యం కూడా కారణం అని చెప్పి దిట్టమైన పునాది నిర్మించారు శివరావుగారు!

ఆ పునాదిమీద హాస్య నట సార్వభౌమ పద్మశ్రీ రేలంగి వెంకట్రామయ్య బ్రహ్మాండమైన భవనాన్ని నిర్మించారు. ఆ భవన ప్రాంగణాల్లో ఎందరెందరో సేద తీర్చుకుంటున్నారు. ఇంతమాత్రం చేత మేమే ఘనులం సుమా అని విర్రవీగ వలసినంత అవసరం ఏమిటి?

హాస్య రసానికి నిర్వచనం ఏమిటి? ఒళ్లు వంకర్లు తిరిగిపోయి కుప్పిగంతులు వేసి తాను నవ్వి యిలరులను బలవంతాన నవ్వించడానికి ప్రయత్నించడమా?

ఇటీవల విడుదలైన 'తాతమనవడు' చిత్రంలో శ్రీ గుమ్మడి శ్రీమతి విజయ నిర్మల సునిశితమైన హాస్యాన్ని అందించి నవ్వనన్న వారిచేత కూడా నవ్వించి మేం హాస్యనటులం సుమా అని మీసాలు మెలిపెట్టి తిరుగుతున్న వారికంటే ఘనంగా నటించారు. నటుడన్న వాడికి ఏ రసాన్ని ఒప్పించాలన్నా ఏమంత కష్టం కాదు. అన్ని రసాల్ని రస పుష్టిగా అభినయించగలవాడే నిజానికి నటుడనిపించుకోవటానికి అర్హుడు.

పాత్రనూ పరిధుల్నీ అవగహన చేసుకొని నటించగల దిట్టలు నిండు కుండల్లా వుంటారు. ఎగిరెగిరి పడరు!

నాలుగుకోట్ల ఆంధ్రులూ కొందరు నటుల్ని చూడలేక నిజానికి ఎంతో విసుగుపడిపోతున్నారు. అభినయంలో గొట్టెకు బెత్తెడే తోక అన్నట్లు ఎదుగూ బొదుగూ వుండక ఒకేమాదిరి వుండే ముఖాలను పదే పదే చూడలేక విసిగిపోతున్నారు. నూతనత్వాన్ని అన్వేషించి మార్పులూ కూర్పులూ చేసుకుంటూ స్థాయిని పెంపొందించుకుందామన్న కృషికి బదులు నిర్మాతలకు మేం తప్ప గతి లేదు, ప్రేక్షకులు వట్టి

నడుం పట్టుకే ఒళ్లు ఒంగితే అసలు పట్టుకెంత మూలుగొస్తుందన్నది అర్థంకావడం లేదిక్కడ! అసలు ఘట్టానికి చెందిన ఆతృత ఆమెలో కనిపిస్తున్నంతగా అతగాడిలో కనిపించడం లేదు! యిలాటి రసభంగాలవల్లనే ఎందరో కన్నె పిల్లలు 'హిస్టీరియా'కు గురౌతున్నారన్న నగ్నసత్యమేదైనా చెప్పదల్చారేమో లక్ష్మీరమణావారు తమ 'యింటింటి కథ'లో!

అంత బాధా ఆవేదనా వుంటే రామలింగయ్యా తన సొంత చిత్రంలో కనీసం ఒక్కడినైనా ఎందుకు వేషమిచ్చి ప్రోత్సహించలేదు?

మూరులు, అనుకోవటం సమంజసం కాదు! ఆ భావం పెరగకూడదు.

సినిమాలో నటించటం అంటే ముఖంలో భావాన్ని ప్రస్ఫుటం చేయటం. అందుకే క్లోజప్‌లు ఏర్పడ్డాయి! నవ్వుతూన్నా ఏడుస్తున్నా ఒకే రకంలాంటి ముఖాల్ని చూపెట్టే స్థాయికంటే అధికం ఏమీ లేని యీపాటి నటనకే మేం చాలా గొప్ప వాళ్లం సుమా అనుకోవటం శుద్ధ పొరబాటు.

నిర్మాతగా శ్రీ అల్లురామలింగయ్య 'బంట్రోతు భార్య' అన్న చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్నాడు. ఇప్పటికి దాదాపు 12 రీళ్లు పూర్తి అయింది. నాలుగుకోట్ల మందికి మేం నలుగురమేనా హాస్య నటులం అని చప్పరిస్తున్న రామలింగయ్యఎంతమంది కొత్త ముఖాలకు తన చిత్రంలో నటించేందుకు సావకాశం యిచ్చాడు? ఇవ్వగల గుండె దమ్ములు లేవా? అలా తాను తన చిత్రంలో కనీసం హాస్య రసపుష్టిగల తన పాత్రలను కొత్తవారికి కాకపోయినా అభివృద్ధిలోని రావాలని ఆరాటపడుతున్న వారికి యివ్వగలిగాడా? ఈ ప్రశ్నకు అల్లురామలింగయ్య సూటిగా సమాధానం యిస్తే అభినందనీయమౌతుంది. నిర్మాతలతోబాటు ప్రేక్షకుల్ని ఆడిపోసుకోవటానికి అర్థం వుంటుంది!

మనం తింటూన్న ప్రతి మెతుకూ తాగుతున్న ప్రతి నీటిబొట్టూ విలాసాలకు ఖర్చు చేస్తున్న ప్రతి నయాపైసా పరిశ్రమదే అన్న సత్యాన్ని మరిచిపోకూడదు. పరిశ్రమను కించపరచకూడదు. ఈ నిర్మాతలే లేకపోతే కాళ్ల చెప్పులు అరిగిపోయేలా యిప్పటికీ తిరగాల్సిన పరిస్థితులు వుండేవి వీరికి! కీ॥ శే॥ కస్తూరి శివరావు పరమానందయ్య శిష్యులు తీసి ఔట్ అయిపోయాడు! రాజే కింకరు డవుతాడు. కింకరుడే రాజవుతాడు. అంత మాత్రాన మనమే సర్వం అని మాట్లాడటం కూడనిపని. దృష్టిని అభినయించటం మీదనే నిలిపి కొంగ్రొత్త ప్రయోగాలను కనిపెట్టి కొన వూపిరి వున్నంతవరకూ నేను ఇంకా విద్యార్థినే తెలిసిందితక్కువ తెలుసు కోవాల్సింది ఎక్కువ అనుకుంటూ తమ పాత్రలను దృష్టిలో పెట్టుకుని కళా క్షేత్రంలో వ్యవసాయం చేయటానికి మాత్రమే ప్రయత్నించాలి నటులు. పరిశ్రమ మరో పదిమంది కొత్త వాళ్లని తేకపోవడం తేలేకపోవడం యిప్పుడున్న పాతవారిఅదృష్టం. ఆ అదృష్టాన్ని అందుకుని పరంపరగా పొందుతూ మళ్లీ ఆ అవకాశమిచ్చిన వాళ్లనే దుయ్యబట్టడం క్షేమదాయకం కాదు.

ఏమిటి జవాబు?

వైద్యుల శ్రీనివాసరావు

(శ్రీ వైద్యుల శ్రీనివాసరావు ప్రముఖ పాత్రికేయుల్లో ఒకరు. ఆయన విమర్శను శ్రీ రామలింగయ్య సహృదయంతో జీర్ణించుకోగలరు. పోతే పైకిరానంతవరకూ ఆర్టిస్టులు కాళ్ళరిగేలా తిరుగుతారు. అంతమాత్రంచేత పైకొచ్చిన పిమ్మట తీరిక లేని సమయాల్లో కూడా నిర్మాతపెట్టే శిరోవేదనను భరించాలనిఎక్కడా లేదు. శ్రీ రామలింగయ్యవంటి పైకొచ్చి పగలూ రాత్రీ తీరిక లేకుండా పనిచేస్తున్న అనేకానేక మంది ఆర్టిస్టుల్ని పదే పదే విరుచుకుపడి నిర్మాతలు ఎంతగా వేధిస్తున్నారో ఫీల్డుతో రెగ్యులర్ టచ్ గల అస్మదాదులకు అనుభవమే. నిర్మాతలకు ఆత్మాభిమానం, తమ మీద తమకు నమ్మకం లేనప్పుడే యీ పరిణామాలు ఏర్పడతాయి — ఎడిటర్)

సీతారామరాజు దుండగీడూ దోపిడీగాడూనా?... ప్రకాశం పంతుల్నికూడా తెరకెక్కిస్తేనే అందం చందం! అదీ చరిత్ర!!

N. T. R. విప్లవ వీరుడు అల్లూరి సీతారామరాజు కథను చిత్రీకరించడానికి కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం పూనుకొని ఏ సాధక బాధకాల వల్లనో అన్నమాట విలబెట్టుకోలేకపోవడం, ఆఖరికి ఆ ప్రయత్నం విరమించినట్లు కొంతమంది పత్రికలవారి దగ్గర ప్రకటించడం, దరిమిలా కృష్ణ NTR చెయ్యలేని సాహసంతో తను సాహసించడం యివన్నీ కాగడా పత్రిక పాఠకులకు విదితమే.

విషయం పూర్తిగా తెలిసిన ఏ మామూలు మనిషన్నా NTR ఆడుతున్నది 'ఫౌల్ ప్లే' అని నిశ్శంకోచంగా చెప్పగలడు. ప్రేక్షకులందరూ ఎన్నో ఏళ్లుగా NTRని సీతారామరాజు పాత్రగా హృదయాల్లో పదిల పరుచుకున్నారు. తమ కలలు వాస్తవం కావాలని అనుకున్నారు. అవన్నీ ఆయన భగ్నం జేసేశాడు. ప్రేక్షకుల కలలు కల్లలే అయాయి. నిజానికి ఆ పాత్రకు ఆయనే సాటి అని NTR దురభిమానులు కూడా వప్పుకుంటారు. భగవంతుడు ఆయనకిచ్చిన విగ్రహపుష్టి అందుకు కారణం. సీతారామరాజు పాత్ర నటుడన్న ప్రతివాడూ నటించగలడు. వ్యాయం చేకూర్చనూ గలడు. కాని NTR విగ్రహ పుష్టితో పోలిస్తే మాత్రం అయనే చేస్తే బాగుండేది అని గొణుక్కుంటాడు. ఇది నగ్న సత్యం. కానీ ఆయన ప్రేక్షకుల ఆశలు వమ్ము జేసాడు. ముతక సామెతలా చావా చావడు దాపా యివ్వడు అన్నట్టు తను తియ్యడు, ఇంకొకరు తీస్తే ఒప్పుకోడు! ఎలాగ?

ఇకపోతే కృష్ణ విషయం. ఎవరూ చేయని సాహసం చెయ్యడంలో సిద్ధహస్తుడు. కాగడాశర్మ ఉవాచించినట్టుగా ప్రస్తుతం ఆయన దశపాస్‌కెళ్లినచోటల్లా స్టెర్లో బంకులేస్తోంది అన్నట్టుగానే వుంది. ఆ వాక్యాలు అతిశయోక్తులుఎంత మాత్రం కావు. కృష్ణకు ఉత్సాహంపట్టుదల ఆర్థిక స్తోమతు అదృష్టం అన్నీ వున్నాయి. పైగా సౌమ్యుడు. తనను (వ్యక్తిగతంగా) ఎవరు కామెంటు చేసినా ఓపిగ్గా విని వూరుకుంటాడేగాని వాదనలకూ తగవులకూ దిగడు. ఎటొచ్చీ కేర్ చెయ్యడు. తను ఆశించిన చేరుకొనేవరకూ విశ్రమించడు!

అయితే సాధారణ ప్రేక్షకుడిగా' కాగడా పాఠకుల్లో ఒకడిగా నాకూ ఒక అభిప్రాయం వుంది. అది అభిప్రాయం వరకే. అందరూ ఏకీభవించాలని కాదు. కృష్ణ ముందొక పిక్చరు తీసాడు. అందులో NTR ధరించిన పాత్రకు తను అన్ని విధాలా అర్హుడయినా NTR మీద తనకున్న సదభిప్రాయంవల్ల తను తగ్గి ఆయన్ను ఆ పాత్ర ధరింపజేసాడు. మరి కృష్ణ అల్లూరి సీతారామరాజు కథను చిత్రీకరించ దలచినప్పుడు సీతారామరాజు పాత్ర NTRకు యివ్వవచ్చుగదా! అయితే అలా చేయడంలో సాధక బాధకాలూ సినీ పాలిటిక్సూ - నాకంటే కాగడా శర్మకే బాగా తెలుసనుకుంటాను. అయినా ఆయనకూడా యిటీవల కొన్ని కొన్ని సత్యాల్ని బయట పెట్టలేకపోతున్నారనే అనిపిస్తోంది!

ఇహ కథ గురించి. ఆ మధ్య 'సర్దార్ భగత్ సింగు' సినిమా హిందీలో బ్రహ్మాండంగా తీసారు. బాక్సాఫీసు దృష్టిలో పెట్టుకొని నేనీ మాట అనడంలేదు. ఉత్తమ కళాఖండంగా తీసారు. సినిమా చూస్తున్నంతసేపూ ప్రేక్షకుల్ని ఊపిరి సలపనివ్వదు. రోమాంచితుల్ని చేస్తుంది. చూసిన ప్రతి ప్రేక్షకుడిలోనూ దేశభక్తి పెల్లుబుకుతుంది. ప్రతిచిన్న విషయమూ ఉన్నదున్నట్టు వాస్తవికంగా చిత్రం పొడవునా కనిపిస్తుంది. ఉదా : బ్రిటిష్ వాడి హయాంలో భుక్తి గురించి కోర్టు బంట్రోతు పనిచేస్తున్నా (పంకా ఊపే వాడిగా) వాద ప్రతి వాదనలు వింటున్నంతసేపూ అతడి ముఖ కవళికల్లో దేశభక్తి కనిపిస్తుంది. అలాగే పేవ్‌మెంటుమీద చెప్పులు కుట్టేవాడిలో సహితం. అయితే మన నిర్మాతలు అలా తియ్యరని కాదు. అంతకంటే బాగానే చిత్రించగలరుకూడా. భగత్ సింగ్ కథ సినిమాగా తీసి ఉత్తమ కళాఖండంగా జేయడంలో కృత్యులయి (ఒక డాక్యుమెంటరీగానే) పదిలపర్చుకున్నారు.

అలాగే అల్లూరి సీతారామరాజు కథను కూడా (ఎవరు తీసినా) చరిత్రలో కలకాలం నిలిచిపోయేదిగా సువర్ణాక్షరాలతో లిఖించేట్లుగా తీస్తారనే ఆశిస్తాడు తెలుగువాడు. అలాగ తీస్తే అది ఉత్తమకళాఖండంగా నిల్చిపోతుందే గాని.....బాక్సాఫీసు హిట్టుగా శత దినోత్సవాలకి దారి తీసేదిగా కాలేదేమో....! ఎంచేతంటే మూల కథకి చేర్పులూ మార్పులూ దర్జీపనీ చేస్తేగాని బాక్సాఫీసు హిట్ కాదు అది అసలు చరిత్రకు ద్రోహం చేసినట్టే అవుతుంది.

అంచేత ఎవరు తీసినా బాక్సాఫీసునీ శతదినోత్సవాల్నీ దృష్టిలో పెట్టుకోకుండా కొంత త్యాగ బుద్ధితో ఉత్తమ కళాఖండంగా తీస్తే బాగుంటుందేమో. ఎంచేతంటే అన్ని పిక్చర్లదారీ వేరు. దీని దారివేరు. మరి ఈ చిత్రం తీయ సంకల్పించినప్పుడు ఆ మాత్రం త్యాగనిరతి ఉండాలి కదా!

ఇంక ఒక ముక్కలో ముగిస్తాను.

మొదటినుంచీ విప్లవ వీరుడు అల్లూరు సీతారామరాజుకి చరిత్రలో అన్యాయమే జరిగింది. ఉదాహరణకి - 'ఆంధ్రకేసరి' టంగుటూరి ప్రకాశం పంతులు వంటి మహనీయులు అప్పట్లో రాజుగార్ని దుండగీడుగా దోపిడీదారుగా పేర్కొన్నారు! ఈ సత్యాల్నికూడా నిర్మాతలు పొందుపరచాలి చిత్రంలో!

సీతారామరాజు పోరాడింది బ్రిటిష్ వాళ్లతోనే కాదు. సోకాల్డు దేశభక్తులవల్ల కూడా ఎన్నో అగచాట్లు పడ్డాడు!

సుభాస్‌చంద్రబోసును మన సోకాల్డు దేశభక్తులు ఎంతగా వెన్ను పోటు పొడిచారో దాదాపు అంతగానూ సీతారామరాజు ఉద్యమాన్ని నిరసించి గాయపరిచారు. ఈ ఘట్టాలు లేని చరిత్ర చరిత్రే కాదు!

— శ్రీమణి

ఓ మాత్రం ముఖమూ ఆ మాత్రం ఒరిజినల్సూ వుండి అంతకు తగ్గ వయస్సుకూడా జతపడి కూతకూసే ఆడపిల్ల కాళ్లుగాని చేతులుగాని ఏవి పైకెత్తినా చాలు గుండె గుండు రెండూ బ్రద్దలై కూలబడక తప్పదు మగవాడు. అందునా అర్భకుడు రాజుబాబు! హలం ఏది ఎంతగా పైకెత్తి ఏం సాధించ గలిగిందో 'స్త్రీ గౌరవం'లో తెలుస్తుంది?

దేవుడు చేసిన మనుషుల్లో తను ధరిస్తే సరిపోయే పాత్రను రామారావుకెందుకిచ్చినట్టు కృష్ణ? గౌరవంవల్లనేగదా! ఆ గౌరవం అభిమానం సీతారామరాజు విషయంలో ఏమైనట్టు!!

శ్రీ సీతారామరాజుకు కృష్ణ సడన్ గుడ్‌బై

కొంతవరకూ పైకెత్తిందో లేదో కంగారుపడి తీసెయ్యడం జరిగింది యీఫొటో! యింకెంత పైకెత్తి చూపించిందన్న దానికి "జ్యోతి-లక్ష్మి"లో చూడండి

గత నవంబరు 31 హీరో కృష్ణ జీవితంలో చరిత్రాత్మకమైన రోజు. నలుగురు హీరోలతోనూ (తనతోసహా) ఒక సమావేశం ఏర్పాటుచేశాడు దేవుడు చేసిన మనుషులు శతదినోత్సవం జరిగిన ఉడ్‌లాండ్స్ హోటల్లో. సమావేశానికి ఉన్నదున్నట్టుగా రాస్తూ వద్దంటే ఏమీ రాయకుండా ఒదిలేసే పత్రికలవార్ని కొందర్ని మాత్రమే ఆహ్వానించడం జరిగింది.

వచ్చిన వాళ్ళందరూ వాళ్ళలో వాళ్లు ఏమిటీ సమావేశం? ఎందుకు ఏర్పాటు చేసినట్టు? అందులోనూ నలుగురు హీరోలూ ఒక్కచోట సమావేశం! అని పరస్పరం తర్కించుకోవడంలోపడ్డారు. తినబోతూ రుచెందుకు చూడబోతూ తర్కమెందుకు అన్నాడు కాగడా శర్మ. కృష్ణ చిరునవ్వు నవ్వాడు. అప్పటికి సమావేశం ఎందుకేర్పాటు చేసిందీ నోరు పెగల్లేదు! ఉద్దండపిండం, చెప్పేటప్పుడే చెబుతాడు ఏదైనా, ముందుగా ఏదీ చెప్పడు, అదే కృష్ణలోని ప్రత్యేకత అన్నాడు మాగాపు రామన్. దానికీ ఓ చిరునవ్వు నవ్వి ఒదిలేసి సమావేశానికి చెందిన తన ఏర్పాట్లలో నిమగ్నమైపోయాడు కృష్ణ.

సమావేశానికి ఒక్క పత్రికలవార్నే కాదు పరిశ్రమలోని ముఖ్యుల్నీ తన నిర్మాతల్నీ కొందర్నీకూడా పిల్చినట్టుగా వాళ్లు ఒక్కొక్కరే రావడంతో అర్థమైంది పత్రికలవారికి.

నాగేశ్వర్రావు కారు దిగి దిగగానే కృష్ణ ఎదురు వెళ్ళి రిసీవ్ చేసుకుని తీసుకొచ్చాడు. దేవుడు చేసిన మనుషులు శతదినోత్సవానికి రాని రామారావు యీ సమావేశానికి మాత్రం ఎలా వస్తారు అన్న తర్కం ఒకటి అంతరంగికంగా ఎవరికి వారు చేసుకుంటూండగానే త్రివిక్రమరావు పుండరీకాక్షయ్యలతో ఆయన ఒటుక్కున దిగారు కారు! రిసీవ్ చేసుకుందుకు ఎదురు వెళ్ళిన కృష్ణను గాఢాలింగనం చేసుకున్నారాయన. కొంతమంది పత్రికలవాళ్లు అనకోకుండానే హర్షధ్వానాలు చేశారు ఆ ఘట్టం చూసి. పరస్పరం చెయ్యీ చెయ్యీ పట్టుకుని లోపలకు నడిచివచ్చారు యిద్దరూ. మరో అయిదు నిమిషాలకు శోభన్‌బాబు దిగాడు. హనుమంతరావు (కృష్ణ సోదరుడు) రిసీవ్ చేసుకుని తీసుకు వచ్చి హీరోల సరసన కూర్చోబెట్టాడు!

రావలసిన వాళ్ళందరూ వచ్చిన తర్వాత సభ ప్రారంభమైంది. వేదికా వేదిక మీద టేబిలూ కుర్చీలూ పూలదండలూ వగైరా హంగులేవీ లేవు. నలుగురు హీరోలూ సమావేశానికి ఎదురుగా మామూలు కుర్చీల్లోనే కూర్చున్నారు. ఏమిటీ సమావేశానికి కారణం? ఎందుకిందరు హీరోలూ ఒక్కచోట చేరారు? అన్న ప్రశ్నకు చెందిన ఉత్సుకత సభికుల్లో ముమ్మరంగా వుండడం వల్ల హీరోల పలుకులకు ఎదురు చూస్తున్నారు. సమావేశం కృష్ణ ఏర్పాటు చేసిందే గనుక తొలిపలుకులు అతణ్ణుంచే వినబడతాయాన్న నిర్ణయం మాత్రం ఒకటుంది పత్రికలవారిలో. రామారావులో అరుదుగా కనిపించే ఉత్సాహమూ హుషారూ బాగా కనిపిస్తున్నాయి. ఆయన నాగేశ్వర్రావుతో ఏం జోకు ఆడారో ఏమిటోగాని నాగేశ్వర్రావు పగలబడినవ్వసాగారు. అదేమిటో తనకూ సరిగా వినిబడకపోయినా శోభన్‌బాబుకూడా నోరు కలిపారు ఆ నవ్వుల్లో! అదేమిటో మాకూ వినబడేలా చెప్పి నవ్వండి అన్నాడు కాగడాశర్మ కాస్త చొరవ చేసుకుని! ఇది ప్రైవేటుఅన్నాడు నాగేశ్వర్రావు, పబ్లిక్ సమావేశాల్లో

స్పెషల్ న్యూస్

ప్రైవేట్లు వుండడం చెల్లునా? అన్నాడు శర్మ. అందరూ మరోసారి నవ్వారు!

అందరూ అనుకున్నట్టుగానే తన తొలి పలుకులతో కృష్ణ సభను ప్రారంభించారు. మధ్యలో కోకోకోలా అందిస్తున్న వాళ్లు అడ్డొస్తున్నందుకు ఒకరిద్దరు పత్రికల వాళ్లు విసుక్కున్నారు. 'పమ్మల్ని అదేదో వినసివ్వండి. వాళ్లని చూడనివ్వండి. మధ్యలో మీ అడ్డేమిటి?'—అరిచాడు రామన్!

"ఈ రోజు నాకు మంచిరోజు...." ప్రారంభించారు కృష్ణ. పత్రికల వాళ్ళు చెవులు నిక్కపొడుచుకుని ముందు ముందుకు ఒంగారు కుర్చీల్లోనే — మైకుల హంగు కూడా లేదు గనుక.

"అయితే యీ రోజు యిక్కడ ఏర్పాటు చేసిన యీ సమావేశంగాని యీ సమావేశంలోని సారాంశం గాని పత్రికల్లో రావాలని నేను మాట్లాడడం లేదు. పత్రికల వారు యీ సమావేశ సారాంశాన్ని వీలైనంత రహస్యంగా అంతరంగికంగా వుంచడాన్నే నేను అభిలషిస్తాను. ఇది ఒక కుటుంబ సమావేశం వంటిది. కుటుంబ సమావేశాల్ని బహిర్గతం చేసి అనవసరమైన పబ్లిసిటీ యివ్వద్దని కోరుకుంటున్నాను" అన్నారు కృష్ణ. పత్రికల వాళ్లు విర్భాంతపోయారు. "మా పత్రికలవార్ని ఎందుకు పిలిచినట్టు?"-బొమ్మ కంటి సుబ్బారావు ప్రశ్నించారు. "మీరు కూడా మాలో ఒకరే. యీ కుటుంబంలో మీకూ వాటా వుంది. అందుకు—"అన్నాడు కృష్ణ. పత్రికల వారు కొందరు తృప్తి పడ్డట్లుగానే ముఖాలు పెట్టారు. "పబ్లిసిటీకి కాదు అని కృష్ణ చెప్పాడు. మనం విందాం ఆతర్వాత రాసుకోదగినదైతే రాసుకుందాం. లేకపోతే మానేద్దాం. అది మన యిష్టం" అన్నాడు కాగడాశర్మ బొమ్మ కంటితో "అంతేలెండి" అన్నాడాయన.

"నేను సీతారామరాజు తియ్యడం మానుకున్నాను—" మరో బాంబుషెల్ వదిలాడు కృష్ణ!

ఆశ్చర్యపోయారు అందరూ!

అసలు సీతారామరాజు తీద్దామని నేను అనుకుందుకు కారణం శ్రీ రామారావుగారు. ఆయన సీతారామరాజు చాణుక్య వగైరా చారిత్రక గాధల్ని సినిమాలుగా తీస్తానని లోగడ ప్రకటించేవారు. అదమ్మ ధైర్యం ఆయనకేవున్నాయని, ప్రజలు ఆయన్ని అభినందించేవారు. ఆవిధంగా ఆయనకు ప్రజల్లో విపరీతమైన అభిమానం ఏర్పడింది. ఏకారణం వల్లనైతే నేమి ఆయన ఆ చారిత్రకాల్ని తియ్యలేకపోయారు. ఆయనెందికిలా జారిపోతున్నారు అన్న సందేహాలూ అనుమానాలూ ఏర్పడ్డాయి ప్రజల్లో. శ్రీ రామారావుగారంటే నాకెంతో అభిమానం. ఆయన నా అభిమాన నటుడు. ఆయనకు అపఖ్యాతి రావడం నాకిష్టం లేదు. అందుచేత ఆయన అభిమానిగా సీతారామరాజును నేను తీసి సమర్పిద్దామనుకున్నాను దేశానికి. నిజానికాచిత్రం ఆయనకే అంకితం యిద్దామని కూడా అనుకున్నాను. ఆ పని ఆకస్మాత్తుగా చేసి చూపిద్దామని కూడా ఆశపడ్డాను. అందుకే ఆ నిర్ణయం నాలోనే వుంచుకున్నాను. కాని జరిగింది వేరు. సీతారామరాజు నేను నిర్మించడానికి పూనుకోగానే మా మధ్య వ్యత్యాసాలు ఏర్పడ్డట్టు పలువురికి అనుమానం వచ్చింది. మీరు తియ్యవద్దు అని నాకు రామారావుగారు చెప్పలేదు. ఆయన నన్ను తియ్యొద్దు అన్నాడని నేనూ ఎవరితోనూ చెప్పలేదు. ఆయన ఏమైనా మాట్లాడితే మా తమ్ముడితో మాట్లాడి వుండచ్చు. కారణం సీతారామరాజుకు నిర్మాతను నేను కాదు. మా తమ్ముళ్ళు. మా తమ్ముళ్ళతో ఆయన ఏంమాట్లాడిందీ ఏమన్నదీ నాకు తెలియదు. వాళ్ళు నాకు చెప్పలేదు. నేను వార్ని అడగలేదు. నాకేమీ తెలియని దానికి నాకూ ఆయనకూ వ్యత్యాసాలూ విరోధాలూ ఏర్పడ్డాయని అనుకోవడం కేవలం అలా అనుకునే వాళ్ళ ఊహాగానం. ఊహాగానాలతో నాకేసంబంధమూ లేదు. ఇది యిలా వుండగానే దేవుడు చేసిన మనుషులు శతదినోత్సవానికి శ్రీ రామారావుగారు రాకపోవడం నా దురదృష్టం. కాగడాశర్మగారన్నారు — ఆయన నగరంలోవుండి వుండరని. నిజానికి ఆయన వూళ్లో వుంటే శతదినోత్సవానికి రాకుండాపోరు. అదే నేను అనుకున్నాను. శతదినోత్సవానికి రామారావుగారు రాకపోవడంతో మా మధ్య వ్యత్యాసాల్ని గురించి మరింతగా అనుమానం ఏర్పడి వుండచ్చు పలువురికి. కాని అదేమీ లేదు. ఇంతకీ నేను అభిమానించి ఆరాధించే మహా వ్యక్తితో నాకు వ్యత్యాసాలేమిటి. ఆయననాకు అన్నగారు. నాకు అన్నగారు లేని లోటు ఒకటుంది. ఆ లోటు తీరింది...." ఎవరో అందించిన సోడా కాస్త త్రాగి కృష్ణ మళ్ళీ ప్రారంభించారు ప్రసంగం.

"అయితే యిప్పుడు నేను సీతారామరాజు మానుకున్నాను. ఆ శుభవార్త చెప్పడానికీ మా మధ్య వ్యత్యాసాలు లేవని వివరించడానికీ యీ సమావేశం ఏర్పాటు చేశాను. సీతారామరాజు కథలో కనిపించేవన్నీ స్టోరి యిన్సిడెంట్సు. ఏ రోజు ఎన్ని గంటలకు ఏ స్టేషను కొట్టాడన్న దానికీ అప్పుడా స్టేషనకు చుట్టుపట్ల ఎవరి కొంప లున్నాయన్న దానికీ అప్పట్లో ఆ స్టేషను పరిసరాల్లో వుండే చెట్టూ గట్టూ ఏమిటన్న దానికీ ఆధారాలు దొరకడం లేదు. సీతారామరాజుకూ ప్రేమలున్నాయని కొంతమందీ అంత మహా యోధుడికి ప్రేమలేమిటని కొంతమందీ అంటున్నారు! పైగా సీతారామరాజును ప్రకాశంవంటి దేశభక్తులే దుండగీడుగా నూదోపిడీకోరుగానూ చిత్రించారట ఆ రోజుల్లో. నేను దుండగిణ్ణీ దోపిడిగాణ్ణీ అనిపించుకోవడం కూడా నాకిష్టం లేదు యీ చిత్రంతో. నేను హీరోగా నటిస్తున్నాను. సర్వశుభలక్షణాలూగల పాత్రలతో హీరోగానే వుండిపోదల్చాను. శ్రీ రామారావుగారు చెప్పినట్టు సీతారామరాజుకొక యిదమిద్ధమయిన చరిత్ర నాకు కనిపించలేదు. ఏవైనా కల్పనలు చేసి సంఘటనలు గుదిగుచ్చి తీస్తే - ఎంత బ్రహ్మాండంగా తీసినా పొరపాటున యిది సీతారామరాజు కాదు. విఠలాచార్య ఫోక్‌లోర్-అంటారేమోనన్న భయంకూడా ఒకటుంది నాలో. ఇన్ని భయాలతో సీతారామరాజును తీసినా ఆ చిత్రాన్ని నేననుకున్నట్టు శ్రీ రామారావువంటి మహామహుల కెలా అంకితం యివ్వగలను? కనుక ఎన్ని విధాల ఆలోచించినా మానుకోవడమే మంచిదనిపించింది. నేనీ చిత్రనిర్మాణాన్ని మానుకుంటున్నాను గనుక యింక నాకూ రామారావుగారికీ విరోధాలేర్పడ్డాయన్న ప్రచారానికి ముగింపు ఏర్పడుతుంది. ఆయన మీద నాకు గౌరవం లేకపోతే ఆయనకు ఫిలిం ఫేర్ ఎవార్డు వచ్చిన రోజున నేనెందుకు సన్మానిస్తాను? అవసరం వున్నా లేకపోయినా దేవుడు చేసిన మనుషులు శతదినోత్సవానికి చెందిన న్యూస్‌రీల్‌లో ఆ సన్మానం షాట్సును ఎందుకు ఉపయోగించుకుంటాను....?.' ఒక్క నిముషం మౌనంగా వుండి మళ్లీ ఏదో ఆలోచించుకుని నాగేశ్వర్రావు ముఖం చూపి తిరిగి ప్రసంగంలో పడ్డాడు కృష్ణ.

"రామారావుగారితోపాటు పద్మశ్రీ నాగేశ్వర్రావుగార్నీ అన్నగారు శోభన్‌బాబునూ కూడా యిక్కడకు పిలవడానికీ యీ ప్రేమయికమయిన కలయికకూ మరో కారణంకూడావుంది! నాగేశ్వర్రావు గారికి చెందిన డిస్ట్రిబ్యూషన్ సంస్థ అన్నపూర్ణావారు నా మాయదారి మల్లిగాణ్ణి ఎంత బాగా వసూళ్లు చూపిస్తున్నా అర్థాంతరంగా తీసేశారు!

(తరువాయి 17వ పేజీలో)

(అచూకీ తెలియని మా ప్రత్యేక విలేఖరి)

మహా స్మశానంలో మంత్రివర్గం : మ

ప్రౌఢవయః పరిపాకంలో బుసలు కొడుతోంది దేవిక. ఏ మగాడికైనా దేవుడు కను పింపి దేవికను యిలా చూపించి ప్రక్కనే మరో పదహారేళ్ళ నాజూకు కన్నెపిల్లను కూడా నిలబెట్టి నీ కెవరు కావాలి కోరుకోమంటే పెద్దమీద మోజున్న మొన గాడెవడూ దేవికను వస్తే వదులుకోలేడు! స్త్రీ గౌరవంలో ఒక భంగిమ!

నిరోధ్‌లు రాకముందు ఆ వయస్సు పిల్లలకు కోరికెంతో భయంకూడా అంతగానూ వుండేది. ఇప్పుడా భయానికంతగా ఆస్కారం లేదు గనుకనే పద్ధాలుగేళ్ళ పిల్ల కూడా పడగవిప్పి పరువాలు బైటపోసి పరాచికాలాడగలుగుతోంది! స్త్రీ గౌరవంలో!

మాయదారి మల్లిగాడు చిత్రాన్ని 49వ రోజున దాదాపు 17, 18 కేంద్రాల్లో తొలగించి 50వ రోజుకూడా చెయ్య కుండా ఆరోజున నాగేశ్వరరావు నటించిన "మరపురాని మనిషి"ని వేసుకున్నారు అన్నపూర్ణ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు. 40 రోజులకూ 13 లక్షలు కలక్టు చేసిన చిత్రం మాయదారి మల్లిగాడు. అంత ఉజ్వలంగా మరపురానిమనిషి పోతుందనుకున్నారో యేమో డిస్ట్రిబ్యూటర్లు. ఇది కేవలం ఉద్దేశ పూర్వకంగా కొట్టిన దెబ్బ అని కృష్ణగాని బయటివాళ్లుగాని అనుకుంటే తప్పులేదు. నాగేశ్వరరావు యీ మధ్య సినిమాల గురించి మాట్లాడుతూ క్వాలిటీ ముఖ్యం గాని క్వాంటిటీ కాదంటున్నారు. ప్రజలకు క్వాలిటీ ఎక్కువ తినిపిద్దామన్న సదుద్దేశంతోనే అన్నపూర్ణా వారు మాయదారిమల్లిగాణ్ణి తొలగించి మరపురాని మనిషిని వేసి వుంటారు నాగేశ్వరరావు నటించగా! ఫెయిల్ అయే చిత్రాల్లో తప్పకుండా "క్వాలిటీ" వుంటుందని మనం కళ్లు మూసుకుని ఒప్పుకోవాలి!

* * *

ఎస్. వి. రంగారావు చలనచిత్ర జీవిత రజతోత్సవం మద్రాసులో వైభవంగా జరగబోతోంది. అమ్మాయిల ప్రక్కన డ్యూయెట్లు పాడి వాళ్లతో కింద మీదా పడి దొర్లి వాళ్ల గ్లామరున్న కొంత తాము పట్టించుకుని గ్లామర్‌గా బ్రతికెయ్యగలవు హీరోలు సహకన్నది ఎంతవున్నా ఎంతలేకపోయినా. తక్కిన నటీనటుల పరిస్థితి అదికాదు. ప్రతిభ చూపించుకుంటూ ఎప్పటికప్పుడు ఏ చిత్రానికాచిత్రంలో కొత్తదనం కన బరుస్తూ తారలుగా కాకుండా పాత్రలుగా బ్రతకాలి. రంగారావు అటువంటి జీవితంలో అనన్యఖ్యాతిని సాధించుకున్నారు. ఆయన తెలుగు నటుడేకాదు — అగ్రశ్రేణి తమిళ నటుడు కూడా. ఎంత పేరున్నా ఎంత డబ్బు గడించినా హారతులు పట్టేవాళ్లెందరు చుట్టూవున్నా అహం అనేది ఎప్పుడూ ఆయన దరికి చేరలేదు. నొప్పించక తానొవ్వక నిర్మలంగా నిష్ఠగా జీవితాన్ని సాధించుకుపోతున్న ఒక రకం తపస్వి అంటే అతిశయోక్తికాదు. పరిశ్రమలో ఎందరో నటులున్నారు. కొందరాయన ఆదర్శాల్ని పుణికిపుచ్చుకుని బ్రతకడం నేర్చుకుంటే రజతోత్సవాలు జరిగినప్పుడు వాళ్లనీ యింత మనసారా అభినందించగలం!

* * *

ఎన్ని విజయవంత మయాయి ఎన్ని కాలేదు అన్న ప్రశ్న వదిలేస్తే యింత వరకూ అంతోయింతో మంచి చిత్రాల్నే అందిస్తున్న రామవిజేతా సోదరుల్ని అభినందించక తప్పదు. రామరాజ్యం ఆ సోదరుల్ని కొంచెం కలత పెట్టినా కొంత వూరడింపును కూడా యిచ్చింది విమర్శకుల విజ్ఞుల ప్రశంసల నందుకుని. ఈసారి సోదరులు మరో రకం విప్లవాత్మక భావాలు గల చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్నారు. మనుషులు మారాలి కళ్యాణమంటపం గాంధీ పుట్టిన దేశం విప్లవాత్మక చిత్రాలకోవలోవి అని మనం అనుకోగలిగితే వాటి కంటె మరో మెట్టుపైన వుంటుంది యీ కథనం. తర్వాత జయాపజయాలన్నవి అదృష్టంమీద ఆధారపడి వుంటాయి. ఈ చిత్రం సందర్భంగా సోదరులు మరో రిస్కు కూడా చేస్తున్నారు. హీరో లేకుండా తయారౌతోంది యిది. హీరో అవసరం కూడా లేదీకథకు. హీరోయిన్ సజ్జు. ఆ హీరోయిన్ను కూడా తెలుగు హీరోయిన్ను వేసుకోలేదు. కన్నడ కల్పనను యీ తెలుగు చిత్రానికి తెచ్చారు ప్రతిమాలి భామాలి. ఎందుకంత ఖర్మ అన్నవాళ్ళు లేకపోలేదు. మనుషులు మారాలి మలయాళీ చిత్రం ద్వారా

మీనా

శ్రీ రమణయ్య మల్లయ్య నిర్మాతలుగా విజయనిర్మల దర్శకత్వం వహించిన 'మీనా' తెలుగుదేశపు నేటివిటీని కళ్ళకు కట్టినట్టు చూపిస్తుంది. తెలుగుదేశపు పచ్చ పచ్చని పొలాలూ తోటలూ కాలవగట్లూ చెట్టూ చేమా ఆ మధ్యలో అమ్మాయీ అబ్బాయీ అన్నీ ముచ్చటగా చూడదగ్గ యిందులో. కలర్‌లో తీసి వుంటే యీ దృశ్యాలు మరింతగా రాణించి వుండేవి. నేటివిటీ విషయంలోనే కాదు-తెలుగుదేశపు కుటుంబ సాంప్రదాయాల్ని కూడా కథ పుట్టు నవ్వొచ్చేట్టు చిత్రించగలిగారు. చంద్రకళ ముట్టుసీనూ లోపలికి రానుండా గడపబయటనే నిలబడి యింట్లో వాళ్ళతో మాట్లాడటం ప్రత్యేక ఉదాహరణ. ముట్టు అయినప్పుడూ కానప్పుడూ కూడా చంద్రకళ అందంగానే కనుపించింది, అంత బాగాను చేసింది. ముఖ్యపాత్ర మీనాగా విజయ నిర్మల బాగా చేసింది అనడంకంటే ఆ పాత్రకామె సహజ స్వభావం దక్కాగా అతికి కుదురుకుపోయిందనడం సమంజసం. పల్లెటూరి రైతు బిడ్డగా చదువుకున్న సంస్కారిగా కృష్ణ తన పాత్రను తీర్చిదిద్దుకున్నారు. తల్లికి చెందిన గారాబంనుంచి భయమునుంచీ విముక్తురాలై కొన్నాళ్ళపాటు కథానాయకి ఒక పల్లెటూళ్ళో మేనత్త యింటికి పోవడం, అక్కడ కథానాయకుడితో చిన్నచిన్న చిలిపి కజ్జాలు పెట్టుకుంటూనే ప్రేమలో పడటం, గారాబాల్లి వేసిన ఎత్తు పెట్టిన పెళ్లికొడుకు జగ్గయ్యకు [illegible] అద్భుత వాళ్ళందర్నీ [illegible] ప్రేమించిన వ్యక్తినే పెళ్లాడటం యీ మీనాలోని సుకి [illegible]. [illegible] మరీ బాగున్నాయి అంటే అతిశయోక్తి కాదు. దర్శకురాలిగా 'కవిత'లో (మం [illegible]) [illegible] నటన [illegible] ఆమె ప్రదర్శించడానికి అవకాశం లేదు. [illegible] మొత్తంమీద 'అన్నపూర్ణా' [illegible]

సినిమా తారల సుందర సౌష్ఠవాలు అప్పుడప్పుడు ఎం[illegible] బడిపోతుంటాయి అన్న ప్రశ్నకు సీతాలక్ష్మివారి 'హల్లో' [illegible] వచ్చు మనకు. విజయలలిత లెగ్స్ యింత నన్నగా [illegible]

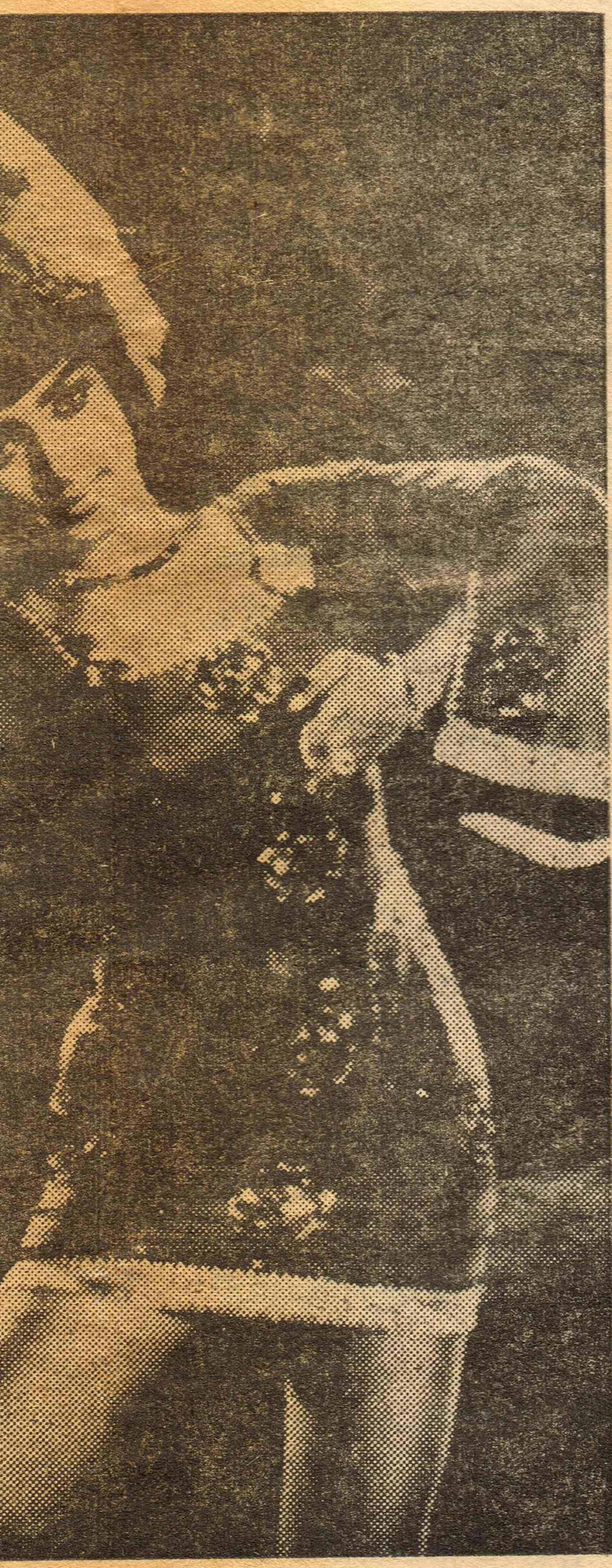
కారణ తెలుగులోకి వచ్చింది. అలా కనే తారయింది. కల్పన నటించిన పాత్రలలో నటించి జమున కాంచన ఆదిగా గలవారు యీ నాడింతటి పేరు ప్రఖ్యాతుల్ని సాధించుకున్నారు. కల్పన చేసినంత గొప్పగా మనం చెయ్య గలమా అన్న భయం కూడా వీరిలో వుండేది. ఒకరిద్దరు వేదికలమీద కూడా శత దినోత్సవ సందర్భాలుగా [illegible] అలా భయపడ్డాం అంటూ కల్పనకు కిరీటం పెట్టారు. కల్పన భారత దేశపు అగ్రశ్రేణి నటీమణులలో ఒకతె. ఆమె నటించిన చిత్రాలూ ఆ పాత్రలూ దేశంలో అనేక భాషల్లో యితర తారలతో రూపు దిద్దుకుని వెలుగును సమకూర్చి పెట్టాయి! "మాచిత్రంలో పాత్ర కల్పన

మల్లిగాడు మరో కొత్త మలుపు:

మాత్రమే చెయ్యగలదు అనుకున్నాం ఆమె నటించిన అనేకానేక చిత్రాలు చూశాక. ఆమెనే వేసుకుంటే పోదా అనుకున్నాం" అన్నారు సగర్వంగా నిర్మాతలు. తెలుగు చిత్రాల్లో నటించమని ఆమెను యిదివరకే ఒకరిద్దరు నిర్మాతలూ డిస్ట్రిబ్యూటర్లూ వేధించారు. కాని ఆమె వినలేదు. ఇప్పుడా విజయాన్ని రామవిజేతావారు సాధించుకున్నారు. యీ చిత్రంలో మరో హీరోయిను భారతి. జగ్గయ్య గుమ్మడి, కృష్ణంరాజు యిత్యాదులు తక్కుంగల తారలు!

• • •

వందరోజులుముందు విడుదల అయి

...అప్పుడప్పుడు ఎందుకిలా అర్ధాంతరంగా పల్లె ...లక్ష్మివారి 'హల్లో పార్ట్నర్'లో జవాబు లభించ ...ంత సన్నంగా వుండడం చూశామా మనము'

వుంటే యీ రోజు 180వరోజు అన్నారు పత్రికల్లో అంజనారామకు నిర్మాతలు. అది చూసి 90 రోజుల తర్వాత యీ చిత్రం 100వ రోజు జరుపుకుంటుం దన్నారు నాగిరెడ్డి చక్రపాణి గంగ-మంగ గురించి ఈ రెండూ చూసిన వెంటనే భానునారాయణకు ఒక ఛాన్ వచ్చింది. పాతాళభైరవి నేను తీసివుంటే వాహినీ స్టూడియో నాదూ, విజయా హాస్పిటల్ నా అల్లుడికీ దక్కివుండేవి అన్నాడాయన. తీరక పోవచ్చు గాని కోరికలకు అడ్డేముంది కనుక వెంటనే అరిచాడు కాగడాకర్మ "రామకృష్ణను నేను అయివుంటే భరణీస్టూడియోనీ భానుమతినీ ఒక్క దెబ్బలో కొట్టేసి వుండేవాణ్ణి" అని ఎగాగూ జగని

వాటిని గురించి ఎన్ననుకున్నా తప్పు లేదు!

• • •

మహా స్మశానంలో మంత్రివర్గం ఏర్పడింది. సంక్షుభితమైపోయిన దేశం చల్లబడింది. చచ్చినవాళ్ళ కోసం బ్రతికున్నవాళ్ళు ఏడవక తప్పదు. అదీ సహజమే. ఆ నాడు ఎందుకు అంత అల్లరి చేశాం అని ఆలోచిస్తే బుద్ధున్న ప్రతి వాడికీ సిగ్గెయ్యక తప్పదు. ఉద్యమం పేరుతో దేశాన్ని నాశనం చేశారని మనం సుబ్బారెడ్డిగార్ని సుబ్బారాయుణ్ణి అనలేం: ఎందుకంటే ఉద్యమంలోకి రావాలని వాళ్ళెప్పుడూ అనుకోలేదు. ప్రజలూ సేనలూ గీనలూ వాళ్ళని తప్పుదారి పట్టించి రాజీనామాలిప్పించి గోదాలోకి లాగారు. వచ్చిన తర్వాత నాయకులం అనిపించుకోవాలి అని ఎవరికుండదు గనుక! కడప కాల్పుల్లో బ్రతికి బయటపడ్డ సుబ్బారెడ్డిగారికిప్పుడు ఉప ముఖ్యమంత్రి పదవి శతధా అర్హం! యీ అవకాశాలు యిలాఎదురుచూస్తుంటే అనాశాయన్ని ఎవడూ ఏమీ చేయలేడు. ప్రత్యేక రాష్ట్రం వస్తేనే మళ్ళీ హైదరాబాద్‌లో అడుగు పెట్టేది అన్నారాయన గుప్పిడి బిగించి శపథం చేస్తూ. అయిదు పాయింట్ల ఫార్ములా అవకతవగ్గా వుంది గనుక అప్పుడా మాట అని వుంటాడాయన. ఆరు పాయింట్ల ఫార్ములా అతి తియ్యగా వుంది గనుక ప్రజల్ని జోకొట్టి మళ్ళీ మంత్రులయిపోయారు! తెలుగు వాళ్ళ కేదొచ్చినా అడ్డేసేపుండదని శ్రీమతి యిందిరమ్మకు బాగా తెలుసు. అందుకే నెలల తరబడి రైళ్ళాగిపోయినా నిలువునా జనం కూలిపోయినా పట్టించుకోలేదావిడ. ఆవిడఅనుకొన్నట్టే జరిగింది. అంతా చప్పబడిపోయింది. చచ్చిన వాళ్ళు దురదృష్టవంతులు. అందుకు మనం చింతించనక్కర్లేదు. విచారమల్లా ఒక్కటే— పాపం ఎనిమిది రోజులు మంత్రులనిపించుకున్న వాళ్ళు ఏమూలకు పోయారో అర్థం కావడం లేదు!

• • •

అనుకున్నంతా జరిగింది. అన్నపూర్ణా డిస్ట్రిబ్యూటర్లు మాయదారి మల్లిగాడిని యాభైయవరోజుకూడాఆడించకుండాతీసెయ్యడంమీద కృష్ణ సోదరుడు ఆదిశేషగిరిరావు యిచ్చిన ప్రకటనఅభిమానుల్లో విపరీతమైన వేడిపుట్టించింది. ఒకవైపు నుంచి "హెచ్చరిక"లూ యింకో వైపు నుంచి "జాగ్రత్త"లూ ప్రారంభమాయాయి. ఆదిశేషగిరిరావు ప్రకటన తర్వాత తెనాలిలోని కృష్ణ ఫాన్స్ అసోసియేషన్ వారు "అన్నపూర్ణ కుటిలత్వానికి బలి అయిపోయిన మాయదారిమల్లిగాడు" అన్న శీర్షికతో ఒక ఘాటైన కరపత్రం వేశారు: యింతటితో ఆగుతుందా! ఈకరపత్రాలకు నాగేశ్వర్రావు అభిమానుల జవాబులూ అన్నపూర్ణాను సమర్థిస్తూ ఉద్యమాలూ ప్రారంభం కావడం సహజం. అప్పుడే పత్రికలకు ఆవిధమైన లేఖలు విపరీతంగా వచ్చి పడుతున్నాయి. మొత్తం మీద కృష్ణ సంచలనకారుడు. యీ వాద ప్రతివాదాలు ఏరూపు తీసుకుంటాయో సులువుగానే వూహించవచ్చు!

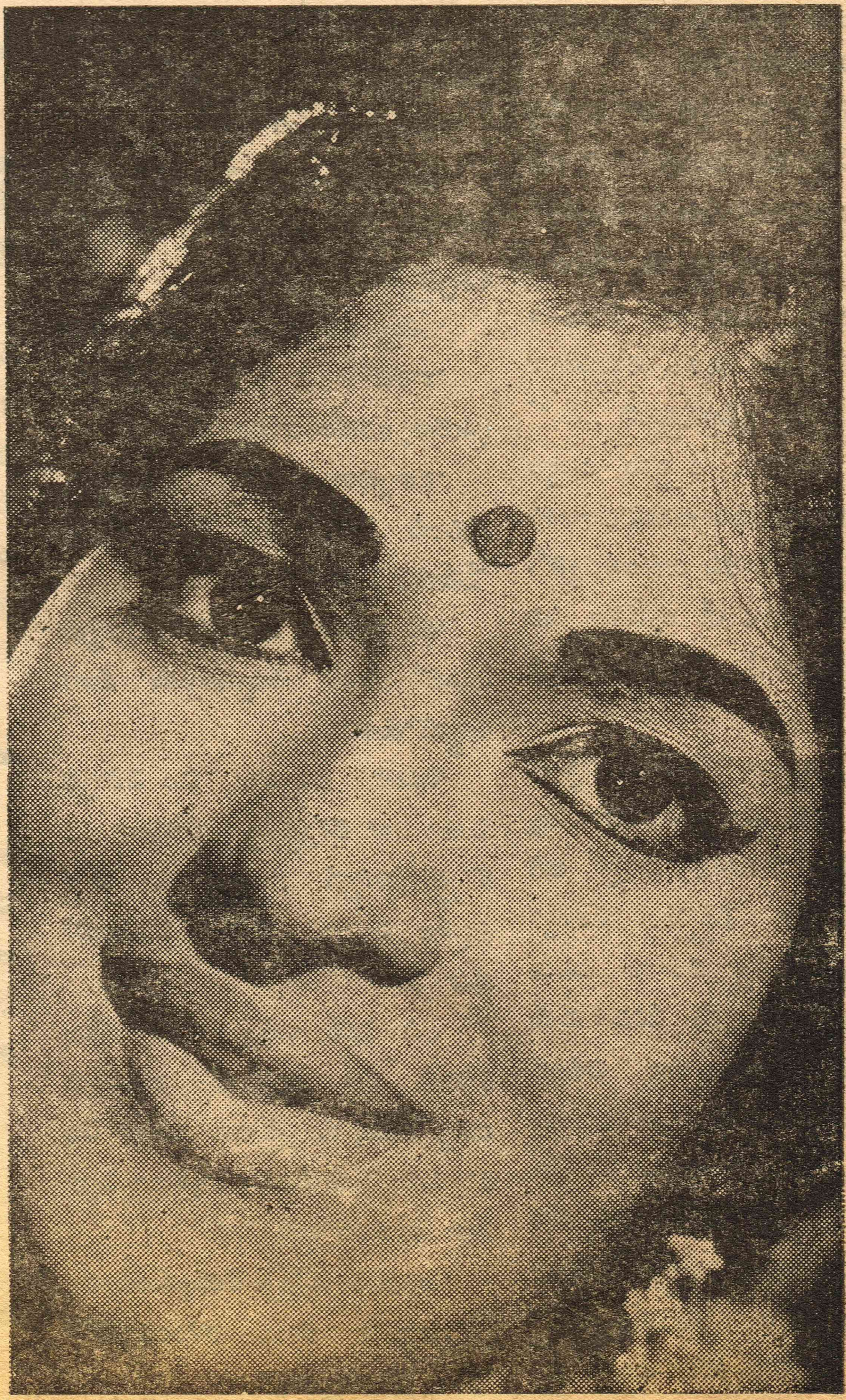

లంగా మోకాళ్ళపైకి దోపుకుని చూడ్డానికొచ్చిన మట్టాలబ్బాయికి వేన్నీళ్ళు తోడిందా మధ్య ఓ కన్నెపిల్ల అంతే! తర్వాత బాత్‌రూమ్ శుభ్రం చెయ్యడానికి అరడబ్బా సున్నమూ పీకి మీదవడ్డ ప్రమాదానికి పాతికవేలూ ఖర్చుఅయ్యాయి తల్లిదండ్రులకు!

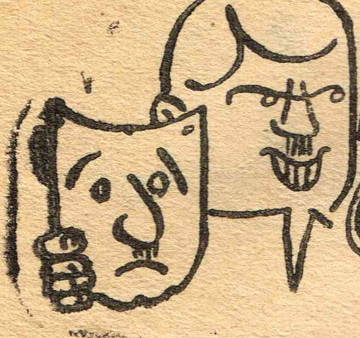
గంగ-మంగ

రామానాయుడు తీసిన రాముడు భీముడు చిత్రాన్ని విజయావారు తమిళంలో "ఎంగవీట్టు పిళ్ళై"గా తీశారు. అది సక్సెస్ కావడంతో "రామ్ ఔర్ శ్యామ్" అంటూ హిందీలో తీశారు. అది చూసి మగ పాత్రల్ని ఆడపాత్రలుగా మార్చుకుని ఓ హిందీ నిర్మాత "సీతా ఔర్ గీతా" అంటూ తీశారు. అది సక్సెస్ కావడంతో మళ్ళీ విజయా వారు దాన్ని అటూ ఇటూగా తీసుకుని "గంగ-మంగ" అన్నారు. తెలుగు వాళ్ళకి రాముడూ భీముడూ నచ్చినట్టూ రామ్ ఔర్ శ్యామ్ నచ్చినట్టూ సీతా ఔర్ గీతా నచ్చినట్టూ యీ "గంగా-మంగా" నచ్చదు. నచ్చేంత సరుకులేదు. వాణిశ్రీ ద్విపాత్రాభినయం కొత్త కాదు. అందులోనూ ఒక పాత్ర మెతకదీ మరో పాత్ర దురుసుదీ ఆమె చెయ్యగా మనం "యిద్దరమ్మాయిలు" లో చూసేశాం: అందులోనూ యిందులోనూ కూడా బాగుంది. బాగా చేసింది. రాగా పోగా యిందులో కొత్తదనం కరువైంది. అరుపులూ కేకలతో సూర్యకాంతం బోరెత్తించేసింది. అవి కూడా ఎప్పుడూ చూస్తున్నవే. వింటున్నవే ఎన్నిసార్లని వింటాం! ఎంతని భరించగలం!

కృష్ణ శోభన్‌బాబులలో కృష్ణ పాత్రకు కొంత ప్రాధాన్యతా దానితోబాటు కొంత కథా వున్నాయి కనుక అది రాణించింది. ఫర్వాలేదు ధర్మేంద్రలా చేశాడు అనిపిస్తుంది. ఇక శోభన్‌కున్నవి రెండు యాడు డ్యూయెట్లూ వందో యాభైయో మాటలూ మాత్రమే గనుక సినిమా చూశాక మనస్సులో మిగలడు. "ప్లేటింగ్ సాంగ్" బోరు కొట్టింది. అదేమి తెలుగు వాళ్ళు విభ్రాంతులయేంత కొత్త విద్య కాదు. నగరాజ సంభాషణలు పసందుగా నడవడంవల్ల కాస్త ఓపిగ్గా కూర్చోవచ్చు హాల్లో. సంగీతం విజయావారి పరువును దెబ్బతీసింది. చిత్రం మొత్తం మీద రేలంగి మో... వినిపించిన పాతాళభైరవి పాటొక్కటే బాగుంది ఆ రేలంగి మో ఒళ్ళో పెట్టుకుని కూర్చున్నప్పుడు విజయ తోటయినా కాస్త మెదడుకి మేత పెట్టాలని ప్రేక్షకుడు. "అప్పు చేసి పప్పు కూడు" తర్వాత విజయా నుంచి వచ్చిన మరో సర్వసాధారణ చిత్రమిది!

నోరు చూపిన చాలు నా సొగసులు తేలు .... అన్నాడు వాత్స్యాయనుడు ఎక్కడ ఎంత ఒంపుంటే ఎక్కడ ఎంత సొంపుంటే ఏ ఆకర్షణలు కులుకుతాయన్నదానికి సువిశాల సుందరాంగి దేవికే తార్కాణం. శ్రీ గౌరవంలో చూడచ్చు యీ పెదవులు!

పరకాయప్రవేశం

కృష్ణ అంటే నాకు తగని భయం—అక్కినేని!

‘నమస్కారం నాగేశ్వర్రావుగారూ.’

‘నమస్కారం. రండి....కులాసా?’

‘పరవాలేదు: కాస్త కాగితం కొరత తప్ప....’

‘ఏమిటి విశేషాలు....?’

‘మీరు చెబుతారని వచ్చాను’

‘ఏం! మేటరు లేదా?’

‘మీ మేటరు మాత్రమే దొరకడం లేదు’

‘ఇది వరకు నా దగ్గరకు తరచుగా వచ్చేవారు. గిల్లే వాణ్ణి. లేకపోతే గిల్లించుకునే వాణ్ణి. ఇప్పుడు రోజులు మారాయి. చాలా మంది వచ్చారుగా కొత్త వాళ్ళు! మీకు మేమెక్కడ కనుపిస్తాం?’

‘సారీ! అలాటి ఉద్దేశం మా కెప్పుడూ లేదు. మీకు బాగా తెలుసు!’

‘నాకు తెలిపిందంతా తారుమారయిందిగా యిప్పుడు! అందునా నా పిక్చర్లన్నీ పరమ చెత్త! అయిపోయాడు నాగేశ్వర్రావు!’

‘మీరెందుకలా అంటున్నారో నాకు తెలియదు. మేమెప్పుడూ అలా అనుకోవడంలేదు.!’

‘మీరేమనుకుంటున్నారో మీ రాతల్లో గ్రహించలేనా? మనస్సులో వున్నదాన్ని దాచుకోగలరేమోగాని రాస్తున్న దాన్ని ఎలా దాచుకోగలరు? అంతా లిఖిత పూర్వకం....దస్తావేజుకదా మీరు?’

‘కావచ్చు! కాని మీరు దెబ్బ తినాలన్న భావంతో నేనెప్పుడూ ఏదీ రాయలేదు. ఇంక మీ సినిమాల సంగతంటారా? నచ్చితే నచ్చిందనగలను! నచ్చకపోతే నచ్చలేదని రాయక తప్పదు గదా?’

‘ఏమిటి మీకు నచ్చింది? ఏమిటి మీకు నచ్చనిది? అసలు నచ్చడం అంటే ఏమిటి? అది కాస్త చెప్పండి!’

‘మీరేదో అపార్థంలో వున్నారు నా పట్ల! వస్తాను! తర్వాతెప్పుడైనా కలుస్తాను’

‘నో, నో, నేనేదీ సీరియస్‌గా మాట్లాడ్డం లేదు. ఎందుకు మీలో కొందరు తరచుగా ఏదో వంక పెట్టి మమ్మల్ని దుయ్యపడుతున్నారు అని అడుగుతున్నాను. స్నేహితుడుగా ఆ మాత్రం ప్రశ్నించి సంగతేమిటో తెలుసుకునే అధికారం నాకు లేదా. నేనంటే నా గురించే కాదు- రామారావుగార్ని గురించి కూడా....! మేం చేసిన అపకారమేమిటి మీగ్గాని పరిశ్రమగ్గాని....?’

‘మీరు అపకారాలన్నవి ఎప్పుడూ చెయ్యలేదు’

‘మరి ఎందుకలా రాస్తున్నారు?’

‘ఏం రాశాం! అది చెప్పండి! ఎందుకు రాశామో నేనూ చెబుతాను: మిమ్మల్ని ఒప్పిస్తాను.’

‘నన్ను ఒప్పించడం మీ తరంకాదు’

‘కాకపోతే కాకపోవచ్చు: కానీ ప్రయత్నించడం నా ధర్మం కదా!’

‘ధర్మాధర్మాలు వద్దు: మీ ధర్మాల్ని గురించి మీ గుండెల మీద చెయ్యి వేసుకుని మీరాలోచించుకోండి’

‘తప్పకుండా! కాని మా అధర్మాలు ఏమిటో మీరు చెప్పినప్పుడు కదా! అర్థమౌతుంది’

‘ఏమిటి చెప్పడం! ఏం చెప్పాలి మీకు! నా పిక్చర్లన్నీ ఫ్లాపులా .... కొత్తగా వచ్చిన వాళ్లముందూ వాళ్ల చిత్రాల ముందూ మేము ఔటయిపోతున్నామా?’

‘అది మీరే ఆత్మ విమర్శ చేసుకోవాలి. నట సామ్రాట్ అనిపించుకున్న మీరు, పద్మశ్రీలుగా పరిణతి చెందిన మీరు చెయ్యవలసిన పాత్రలూ చిత్రాలేనా యిప్పుడొస్తున్నవి?’

‘అందుకు నన్నేం చెయ్యమంటారు! ప్రొడ్యూసరు లక్కు బాగుండకపోతే ఫెయిలవుతున్నాయి,’’

‘మీకు లక్ మీద నమ్మకంవుందా?’

‘మీరెందుకు అడుగుతున్నారో నాకు తెలుసు: మనకు తెలియనిది ఏదోవుందని మాత్రం ఒప్పుకుంటాను: దాన్నే లక్ అంటున్నాను:

‘అయితే గతంలో హిట్టయిన మీ పిక్చర్లన్నీ లక్ వల్లే హిట్ అయాయని అనుకుంటున్నారా?’

‘అదీ ఒక కారణంకావచ్చు. కృష్ణను మహర్జాతకుడని రాస్తారే తప్ప మహా నటుడని రాయరుగా మీరు? అంటే అదృష్టం అన్నది ఒకటుందన్న మాటేగా! నేనూ ఒప్పుకుంటున్నాను మీతో. కనీసం మీ మాటలు చదివైనా కొన్ని కొన్ని భావాలూ నమ్మకాలూ మాకూ ఏర్పడవచ్చుగా!’

‘థ్యాంక్స్! మా కంత విలువ యిస్తున్నందుకు నిజంగా గర్వంగా వుంది. యింతకీ యీవేళ మీరెందు కింత సీరియస్‌గా వున్నారో తెలుసుకో వచ్చునా?’

‘చాలా కాలమయింది మీరు కనుపించి: ఎన్నాళ్లుగానో అనుకుంటున్న మాటలన్నీ వచ్చేశాయి. ఎలా వుంది మీ హీరో వింతకథ!’’

‘మా హీరో ఏమిటి?’

‘అవును. మీహీరో కాదా!....కృష్ణ నటించినవన్నీ గొప్ప సినిమాలు-అందుకే అడుగుతున్నాను వింతకథ ఎలా వుందని?’

‘ఓ మాదిరిగా వుందట!’

‘ఏం! మహర్జాతకుడు! అదెందుకు హిట్టు కాలేదు. స్నేహబంధం సంగతేమిట్టు! ఎన్ని లేవు యిలాటివి! అతడి మాత్రం హిట్ పిక్చర్లు కొన్నైనా మాకు మాత్రం లేవా?’

‘మూడు దశాబ్దాలబ్రహ్మాండ మయిన చరిత్ర వున్న మీరు మిమ్మల్ని అతనితో పోల్చుకోవడం బాగుందా?’

‘అతనితో పోల్చుకుండుకు మాకు అర్హతలేదు యిప్పుడు! అతడు మహా

కాగడా

మన మామూలు సైజు కాగితం రేపిస్తాను మాపిస్తాను అంటూ వారం రోజులపాటు త్రిప్పి త్రిప్పి ఓవరికి అది షిప్‌మెంటు రావడానికి యింకా నాలుగైదు రోజులు టైమ్ పడుతుందంటూ డీలరు యీ కాగితం సప్లైయ్ చేశాడు. బంగారమైనా దొరుకుతోందిగాని కాగితం కన్ను పొడుచుకున్నా నకాలానికి అందుబాట్లోకి రావడంలేదు. ఏదో ఒక సైజు అనుకుని యీ కాగితంతో యీ సంచిక వేశాం. మామూలు సైజు కాగితంకన్న దీని ఖరీదు ఎక్కువ. యీ సైజుకు ప్రింటింగు రేట్లూ ఎక్కువే. అందువల్ల 16 పేజీలతో మాత్రమే అందివ్వగలిగాం. మేటరు ముఖ్యంగా భావించి ఆఖరు పేజీ ముఖచిత్రం తగ్గించాం. వచ్చేసంచికకు మామూలు సైజు కాగితం లభిస్తోంది గనుక మామూలుగా 20 పేజీలూ వుంటాయి. నెలకు రెండు సంచికలు రావాలి అనుకున్నాం గనుక వచ్చే సంచిక యీ నెల 30వ తేదీతో రెండు రోజులకు ముందుగానే వెలువడుతుంది. పై నెల 10, 25 తేదీలకు విడుదల చేస్తాం: ఏజంట్లు గమనించి యీ సంచిక చేరిన తక్షణం పైకం పంపగలరు: సెలవు

—కాగడా శర్మ

‘మీరు కృష్ణ గురించి ఏమేమో మాట్లాడారు. దానికి కృష్ణే సమాధానం చెప్పాలి. నేనెలా చెబుతాను?’

‘ఏం! ఎందుకు చెప్పలేరు? మహా సాహసికుడనీ నాగేశ్వర్రావునీ రామారావునీ అధరగొట్టేశాడనీ రాశారుగా ఆంధ్రోద్యమంలో!’

‘అది నిజం కాదా! అతడు ముందు దూకుడుతనానికి మిరెంచేసినట్టు! చెయ్యలేకపోగా ఏం చెయ్యాలికముందు అన్నదానికేగా రామారావుగారితో ఏదో ధాటి కూడా వదులుకుని స్నేహం కలిపారు. అభిమానపాత్రుడయ్యాడు అందరి దృష్టిలోనూ!’

‘ఏమీ కాలేదు. మీరనుకున్నారు అలా. అది మీ తెలివితేటలు....భార్య తన్నే వాళ్ల చెప్పిపోతున్న ప్రజల్ని మరింత రెచ్చగొట్టారు. రక్తపాతంతో సాధించేది కేవలం నృశంసం. అది ప్రయత్నించడం వెన్నుపోటుకాదా! ఆ మన సత్త్వాన్ని ఏమనాలి?’

‘అడగలేకపోయారా?’

‘అడగవలసిన వాళ్ళని అడిగాం కూడా. కాని సంఘం కొత్తది, శైశవదశలో వుంది, అందునా అతనికి పత్రికల సపోర్టుకూడా వుందని భయపడ్డారు సంఘం పెద్దలు....’

‘ఇటువంటి బాధలు యింతింత వ్యధలూ గుండెల్లో వుంది దేవుడు చేసిన మనుషులు కథనిర్మాతవానికి ఎందుకు అధ్యక్షత వహించడానికి ఒప్పుకున్నట్టు మీరు?’

‘భయంవల్ల! ఒప్పుకోకపోతే యిప్పుడేం ప్రచారం ప్రారంభమౌతుందోనన్న జంకువల్ల!’

‘రామారావుగారు రాలేదు. మరి ఆయనమీద ఏం ప్రచారం ప్రారంభమైందట?’

కాని పిరికితనం కాదు!

నటుడు! పాతవాళ్లనీ పెద్దవాళ్లనీ తినేకాడు. తొంచేశాడు! అతడు తీసే సినిమాలు తియ్యగల సాహసం మాకు లేదు! పైగా ప్రజానాయకుడు. దేశభక్తుడు, సాహసికుడు! మేం పిరికివాళ్లం, అసమర్ధులం, లౌకికులం. సదా స్వార్థం కోసమే ఏడిచేవాళ్లం....’

‘సారీ! మీరు మరీ మరీ సీరియస్ అయిపోతున్నారు....’

‘నేను సీరియస్ కావడం అన్నది నా జన్మలో లేదు. మీకు తెలుసు. మనస్సులో వున్నదాన్ని మీలాగే దాచుకోకుండా అడిగెయ్యడానికి కడిగెయ్యడానికి నాకూ హక్కు వుంది. అంతే! అడుగుతున్నానే తప్ప మరేం చెయ్యడం లేదుగా....!’

‘సరే అడగండి!’

‘అడిగినదానికి చెప్పండి!’

‘ఏమిటడిగారు?’

‘ఇప్పటిదాకా నేనేమీ మాట్లాడలేదంటారా?’

‘మాట్లాడారు. కాని అడగలేదు.’

‘అదీ లౌకికం! మాట్లాడిందంతా అడిగినట్టు కాదా!’

మాకు తెలుసు గనుకనే ఏమీ చెయ్యలేక, జరుగుతున్న భీభత్సం చూడలేక, కుళ్లిపోయే వాళ్లం! మేమే తక్కిన సాహసికుల్లా విజృంభించి వుంటే పరిస్థితులు అంతటితో ఆగేవికావు అది మీకూ తెలుసు....! అసలే కుములిపోయే పరిస్థితుల్లో వున్న మమ్మల్ని వెన్నుపోటు పొడిచిన వాళ్ల సాహసికులూ శౌర్యధనులూ మీ దృష్టిలో!’

‘వెన్ను పోటేమిటి?’

‘వెన్ను పోటుకాదా? అద్దెసులం అందరం సమిష్టిగా ఒక నిర్ణయం తీసుకుందాం అవసరం వచ్చినప్పుడని కదా మేం అందరం కలసి అనుకున్నది మొదట్లో!’

‘ఆంధ్రోద్యమంలోనేనా!’

‘మరి యింక ఎందులో? ఆ నిర్ణయం తీసుకుని నేనుఅలా దేవీ పట్నం వెళ్లగానే యిటు తనొక్కడే మొనగాడు మగాడు అయినట్టు భటుక్కున ఒక ప్రకటన యిచ్చేసి తనే హీరో అనిపించుకుందుకు

‘అది నాకు తెలియదు. నాకు తెలిసిందల్లా ఆ కథనిర్మాతవానికి ఆయన కూడా వచ్చివుంటే బాగుండేదన్నంత వరకే!’

‘ఎందువల్ల?’

‘మేం పెద్దవాళ్ళమో మంచివాళ్ళమో పిరికివాళ్ళమో దైర్యవంతులమో కాలమే నిర్ణయిస్తుంది గనుక!’

‘ఇంతకీ మీకు యింత కాలానికి కృష్ణ అంటే భయం పుట్టిందన్నమాట.’

‘నిజానికి భయంకాదు. వేరే మాట దొరక్క ఆ మాట అన్నాను....పరిజ్ఞాగతల్లో వాట్లందడం మంచిదన్న భావం నాలో పుట్టిందన్నంతవరకే ఆ పదాని కర్ధం తీసుకోవాలి మీరు. ట్విస్టు చెయ్యకూడదు....’

‘మీరు మాటింగుకి వెళ్ళాలి. సైమయి పట్టుంది. నే వస్తా....’

‘కలుస్తూ వుండండి. నాకు సీరియస్ ఏమిటి? ఎప్పుడూ లేదు .... కలుసుకున్నాం గనుక ఏదో ఒకటి మాట్లాడుకోవాలి గనుకా మాట్లాడుకున్నాం....’ •

(ఆఖరు పేజీ తరువాయి)

తక్కువ తిన్నాడు గనుక'' అన్నారు సభాసదుల్లో ఒకరు! పక్కనున్న వాళ్లు పక్కున నవ్వారు!

రామారావు ‘ఎందుకు’ రాలేదన్న విషయాన్ని ఎందరు దాటవేసినా ‘యెందుకు’ అని సరాసరి ప్రవచించకపోయినా సీతారామరాజు నిర్మాణ ప్రసక్తి ఎత్తి రచయిత మహారథి ‘కొత్త మొనగాడు’ అనిపించుకున్నాడు!

“అన్నగారు (రామారావు) ఇందులో ఏముందని అడుగడుగునా అనేవారు సీతారామరాజునిగురించి. ఇందులో ఏముందన్నది యిప్పుడు తేలింది. ఇందులో అన్నీ వున్నాయి. కావలసిందంతా వుంది. యీ చిత్రం తప్పకుండా విజయ ఢంకా మ్రోగిస్తుంది ....” అన్నారు మహారథి. ఉత్తమ ఉజ్వల చిత్రాలకు విజయ ఢంకా అనవసరంఅంది ప్రక్కనున్న ఛాయాదేవి కాగడాశర్మతో. అయితే అది మహారథికీ కృష్ణకూ వినిపించలేదు. కనుకనే యిక్కడ పొందుపరిచాము!

“పెద్ద సంస్థలూ సక్సెస్‌ఫుల్ చిత్రాలు నిర్మించే సంస్థలూ తరచుగానన్ను హీరోయినుగా వేసుకునే వాళ్లూ అడిగితే ఏ వేషమైనా వేస్తాను. వెయ్యక తప్పదు. అప్లికేషన్స్ సహజం. అసలు యీ చిత్రంలో (దేవుడు చేసిన మనుషులు) నేనే కథానాయికగా నటించవలసి వుంది కాని నాకు కుదరనందువల్ల చెయ్యలేదు....” అంటూ ఏమేమో సమాధానమిచ్చింది జమున అక్కినేని చెప్పిపోదుపుకు! అన్నపూర్ణావారు కూడా సేతు అమె నొక్క నిమిషం గెస్టు పాత్రకు అడగవచ్చును! అప్లికేషన్స్ సహజం కదా అన్నారు కొందరు అక్కడి కక్కడే! •

ముఖచిత్రం: విజయకృష్ణా ఫిలింస్ 'మీనా'లో విజయనిర్మల

వజ్రం విలువ వజ్రానికే తెలుస్తుంది

కుమ్మరి పురుగుకేం తెలుసు?

—ఒక సినిమా సంభాషణల రచయిత గోడు

(తెలుగు సినిమా సంభాషణల రచయితగా వెలుగుతున్న ఒక సోదరుడు నిర్మాతలు అనుసరిస్తున్న హీనాతిహీనమైన ధోరణిపట్ల తన ఆత్మ క్షోభను వ్యక్తం చేస్తూ సుదీర్ఘమైన వివరణను కాగడాకు పంపించారు. తన పేరు బయట పెట్టుకుందుకు ఆయన యిచ్చగించలేదు గాబట్టి పేరు ప్రకటించదల్చుకోలేదు — ఎడిటర్)

ఆ మధ్య ఒక తెలుగు నిర్మాత, కుక్కమూతి తిమ్మారెడ్డిగారు ఒక ప్రకటన చేస్తూ 'తెలుగు సినిమా రచయితలు తెలుగు సినిమా కథలు రాయలేరు' అని అచ్చితంగా తేల్చిపారేశారు!

నిజమే! తెలుగు సినిమా రచయితలు తెలుగు సినిమా కథల్లాంటి చిత్రాలు రచించలేరు. అందుకే ఆ శ్రమను నిర్మాతలకూ నిర్మాతల్లాంటి దర్శకులకూ చివరికి లైట్ బాయిస్‌కూ వదిలివేసారు. ఎందుకంటే - మద్రాసులో కూర్చుని తెలుగు ప్రజల సమస్యల్ని మద్రాసీ ధోరణిలో చిత్రించగలిగే అర్హత తెలుగు నిర్మాతలకూ తెలుగు దర్శకులకూ అరవకథలకూ మాత్రమేవుందని తెలుగు సినిమారచయితలు ఏనాడో గుర్తించారు! అందుకనే కలం ముడుచుకుని వాళ్ల 'సప్లయ్' చేసే 'అతుకుల బొంతలకి' సంభాషణలు మాత్రమే సమకూరుస్తూ కూర్చుని వున్నారు. అవి విడుదల అయాక ఎన్ని విజయవంతమవుతున్నాయో కూడా కళ్లారా చూస్తూనే వున్నారు!

ఈ వాళ ఆదుర్తి సుబ్బారావు మొదలుకొని గిడుతూరి సూర్యం వరకూ 'ఒక సినిమా బాక్సాఫీసుని బద్దలుకొట్టాలంటే - ఆ సినిమాలో నటీనటుల కంటె సంగీత దర్శకుల కంటె ఒక్కొక్కసారి దర్శకులకంటే కూడా కథే ప్రముఖం - కథే ముఖ్యం - కథే వెన్నెముక' అని బల్లగుద్ది మరీ ప్రకటనలు చేస్తూ వున్నారు. అయితే ఈ కథ ఎలా వుండాలి అన్న దగ్గరే పేచీ వస్తోంది. ఆ పేచీ రాకుండా వుండే నిమిత్తమే ఆయా నిర్మాతలూ దర్శకులూ కథలు సొంతంగాతయారు చేసేసుకుంటూ వున్నారు!

కథే చిత్ర విజయానికి వెన్నెముక అని ఘంటాపథంగా చెప్పే ఈ తెలుగు చిత్ర నిర్మాతలు తెలుగు సినిమా రచయితకు యిస్తూ వున్న గౌరవం విలువా ఎలాంటిదో తులనాత్మకంగా పరిశీలిస్తే యీ ప్రకటనలిచ్చే మహానుభావుల చిత్తశుద్ధి ఎలాంటిదో - వారి ప్రకటనల వెనుక ఎలాంటి విషపూరిత స్వార్థ చింతన వుందో - యిట్టే తెలిసిపోతుంది.

ఒక నిర్మాతకు చిత్రం నిర్మించాలన్న భావం కలిగినప్పుడే ఈ సినిమా అనేది కళకాదు - వ్యాపారం అన్న దృష్టికూడా ప్రబలంగా వుంటోంది. కళాసేవ చెయ్యాలంటే లక్షలు కుమ్మరించి సినిమాల్నే ఎందుకు తియ్యాలి? తెలుగు దేశంలోకి పోయి కళాసేవ చెయ్య వచ్చుగా? కాదు! ఒక రూపాయి పెట్టుబడి పెట్టినప్పుడు దానికి పది రూపాయలు తర్వాత రావాలనేదే నేటి నిర్మాతల దృష్టి. ఆ పది రూపాయలూ రావాలంటే వారు తీసే చిత్రం విజయవంతం కావాలంటే విజయవంతమైన కథ కావాలి! తెలుగు సినిమా రచయితలు విజయవంతమైన కథలు రాస్తారో లేదో అన్న భయం ముందుగానే వుండటం వల్ల ముందుగానే నిర్మాత విజయవంతమయే కథను విస్కీకొట్టి తయారు చేసుకొంటున్నాడు!

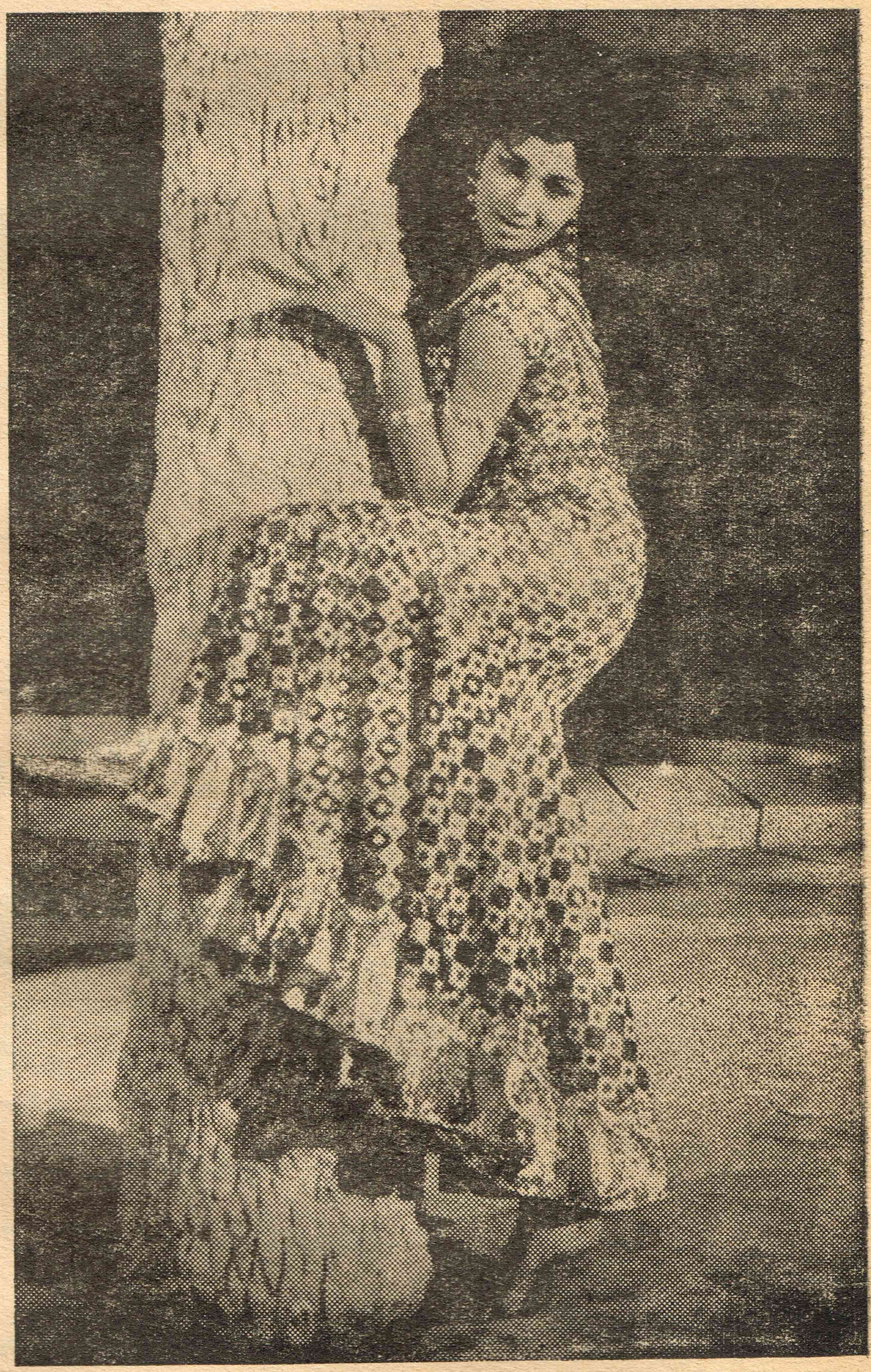
కొందరు ప్రముఖ నిర్మాతలు ఈ మధ్య తెలుగు నవలలను చిత్రాలుగా తీయటం మొదలు పెట్టారు. తెలుగు నవలలను తీసి తెలుగు సాహిత్యానికి సేవ చేస్తున్నారని తెలుగువాడు అనుకుంటే నిజంగా తెలుగువాడు తెలివి తక్కువ వాడే అనుకోవాలి!

కాని తెలుగు ప్రేక్షకుడు అలా అనుకోవడం ఎప్పుడో మానివేశాడు. తెలుగు నిర్మాతలకు కూడా తెలుసు - తాము తెలుగు నవలలని చిత్రాలుగా మలుస్తున్నది - తెలుగు సాహిత్యాన్ని ఉద్ధరించాలని కాదని! ఒక తెలుగు నవల చిత్రంగా తీసినప్పుడు అది బాక్సాఫీసుని బద్దలుకొట్టి లక్షల రూపాయలు నిర్మాతలకి ఆర్జించి పెట్టింది. అది చూసి మిగతా నిర్మాతలు గుండెలు బాదుకొని తెలుగు నవలలకోసం పరుగులు లంకించారు. పోటా పోటీలమీద నవలలు కొని 'సినిమా రచయిత' సంభాషణలతో కొన్ని తమ అభూత కల్పనలతో చిత్రాలు తీసి లాభాలు ఆర్జిస్తూ వున్నారు. ఇది ఇటీవల తెలుగు చిత్ర పరిశ్రమలో వచ్చిన ఆరోగ్యకరమైన మార్పు!

ఇదే తెలుగు చిత్ర నిర్మాతలు ఒకానొకప్పుడు బెంగాలీ చిత్రాలు ఆధారంగా తెలుగు చిత్రాలు తెనిగీకరించారు. ఒకటి విజయవంతం కావటంతో మిగతాకొందరు 'తెలుగు నిర్మాతలు' ఛలో కలకత్తా అంటే ఛలో కలకత్తా అని — దొరికిన వాహనాలమీద పరుగులు లంకించుకున్నారు. ఎవరి చేతికి దొరికినది వాడు కొట్టేసి - మద్రాసుకు తిరుగుముఖంపట్టి ఆ బెంగాలీ చిత్రాలను 'తెనిగీ కరించారు'. ఆ కలకత్తాలో కూడా 'సరుకు' అయిపోవడంతో మరొక'తెలుగు' నిర్మాత 'మళయాళం' చిత్రాల మీదా మరొకరు తమిళ చిత్రాలమీదా కథల కోసం పడ్డారు!

అవికూడా కొన్ని విజయవంతం కావడంతో ఆ తమిళ మళయాళ కన్నడ ప్రాంతాలు మద్రాసుకు 'దగ్గరే' వుండటంవల్ల ఆయా భాషల చిత్రాలు సగంలో వుండగానే 'కొనెయ్యడం' మొదలు పెట్టారు! కొన్న తర్వాత వాటిని 'తెనిగీకరించి' తెలుగు సినిమా రచయితచేత సంభాషణలు రాయించుకొని విజయవంతం చేసుకుని ఇళ్లూ భూములూ కొనుక్కోవడం మొదలు పెట్టారు!

ఇది జరుగుతూ వుండగానే తెలుగు నవల ఒకటి 'చిత్రీకరించబడి' విజయవంతం కావడంతో - కొందరు తెలుగు నవలలమీదపడి అందులోనించి కావలసిన 'సరుకు' మాత్రం తీసుకుని - మళ్లీ 'తెలుగు సినిమా రచయిత' చేతనే సంభాషణలు రాయించుకొంటున్నారు!

అవసరాని కెవరూ ఆదుకుందుకు రానప్పుడు యింతింత యిబ్బంది పడుతూ వుంటారు వయస్సులో వున్న ఆడపిల్లలు. ఆర్నెల్లు పనికొచ్చే తలగడాలు ఆ రోజుల్లో ముద్దముద్దలై కూర్చుంటాయి కొన్ని కొన్ని కొంపల్లో అంటే అందుకిలాటి ఘట్టాలే కారణం. 'స్త్రీ గౌరవం'లో హలం చూపించే యీ విపరీత విజృంభణ మామూలు మగాడిమీద చూపించిందా....గోవిందా..అతగాణ్ణి పుత్తూరుకు పంపాల్సిందే!

ఇలా - కథలు - తెలుగు నిర్మాతలు రాసుకున్నవయినా బెంగాలీ తమిళ హిందీ కన్నడ మళయాళ చిత్రాల నించి 'కొట్టేసినవైనా' సంభాషణలు రాయించుకోడానికి 'తెలుగు చిత్రాలకి కథలు రాయలేని' తెలుగు సినిమా రచయితల చెంతకే చేరుతూ వున్నారు. అలా తెలుగుసినిమా రచయితను కేవలం సంభాషణల రచయితగానే చూస్తూ వున్నారు కాబట్టి తెలుగు సినిమా రచయిత కేవలం తెలుగు 'సంభాషణల' కర్తగానే నిలబడిపోయాడు. అలాగే నిలబడి వుండిపోవాలని అనుకుంటున్నాడు!

తెలుగు సినిమా నిర్మాతలు కథలని తామే ఎందుకు రాసుకుంటున్నారు? లేదా నవలల్ని అన్ని భాషల్లోకీ హక్కులను కొనుక్కుంటున్నారు. ఎందుకు? అని మనం లోతుగా ఆలోచిస్తే యీ తెలుగు సినిమా నిర్మాతల అసలు రంగు బయట పడుతుంది. ఆ రంగు - ఒక తెలుగు సినిమా రచయితకే తెలుసు కాబట్టి, ఆ తెలుగు సినిమా రచయిత తెలుగు సిని

రాసేవారికి 3 వేలు

తీసేవారికి 3 లక్షలు

(తరువాయి 12 వ పేజీలో)

నటీనటులకున్న వేల్యూ

రాసేవాళ్ళకు లేదా?

(11 వ పేజీ తరువాయి)

మాకి కథలు రాయటం లేదు! అయితే అక్కడక్కడ కొందరు 'సినిమా రచయితలు' కథల్లాంటివి రాస్తున్నా - అన్ని హక్కులూ తెలుగు సినిమా నిర్మాతే తీసుకుంటూ వున్నాడు.

ఈ తెలుగు సినిమా కథల వెనక వున్న రహస్యం ఏమిటి? తెలుగు సినిమా నిర్మాతలే సొంతంగా కథలు రాసుకుని నిర్మించడానికికారణం ఏమిటి? తెలుగు సినిమాలకి నవలలు కొనుక్కునేటప్పుడు అన్ని హక్కులూ నిర్మాతలు తీసేసుకునేందుకుగల వెనక 'గోతులు' ఏమిటి? అని లోతుగా ఆలోచిస్తే - తెలుగు రచయితల హీనాతిహీనమైన 'ఎక్స్‌ప్లాయ్‌టేషన్ అర్థమవుతుంది!

ఒక తెలుగు నవలను నిర్మించాలనే 'సద్బుద్ధి' తెలుగు సిన్మా నిర్మాతకు కలిగినప్పుడే యీ ఎక్స్‌ప్లాయ్‌టేషన్' ఆరంభమవుతుంది. నవలను మూడువేల రూపాయల దగ్గరనుంచి ఇరవై వేల వరకూ 'నిర్మాత' కొంటాడు. వెంటనే కాంట్రాక్టు ఫారమ్‌మీద కూడా సంతకం పెట్టించేసుకుంటాడు. మూడు వేల రూపాయలు అనగానే తెలుగు నవలా రచయిత, లేక రచయిత్రి ముందు కళ్లు తేలేసేస్తారు. ఒక నవల ఒక పత్రికలో అచ్చయితే - రెండు వందల రూపాయలనుంచి వెయ్యి రూపాయలవరకే 'డబ్బు' వస్తుంది. అలాంటిది వేల సంఖ్య చూడగానే రచయిత లేక రచయిత్రి కళ్లు తేలేసి అడ్వాన్స్ డబ్బు కళ్ళ కద్దుకుని అన్ని హక్కులూ ఆ తెలుగు సిన్మా నిర్మాతకు అమ్మివేస్తారు! తర్వాత జరిగే తతంగం ఆ రచయితకు (పాపం) తెలియదు!

సదరు తెలుగు సిన్మా నిర్మాత సదరు తెలుగు నవల హక్కులు కొనుక్కున్న తర్వాత 'తెలుగు సినిమా రచయితనూ' అప్పుడప్పుడు 'తెలుగు దర్శకుణ్ణి' పిలిచి స్క్రీన్‌ప్లే లాంటిది రాయించుకుంటాడు. లేదా తనే రాసి పారేస్తాడు! ఈ స్క్రీన్‌ప్లే రాయడానికి తెలుగు సినిమా రచయిత ఎంత కష్టపడతాడో మాటల్లో చెప్పలేం. స్క్రీన్‌ప్లే రాసేటప్పుడు - మూల కథలో మూల నవలలో లేని ఎన్నో సంఘటనల్ని కొత్తగా చేరుస్తాడు. ఆ కొత్తగా చేర్చిన రిలీఫ్ అయిన అవపోతున్న యితర భాషా చిత్రాలలోంచి తస్కరిస్తాడు. ఈ 'తస్కరించడాన్ని' దొంగతనం సినీచౌర్యం గ్రంథచౌర్యం అని పిలవడానికి అంగీకరించడు!

ఈ మధ్య మరికొంత మంది మహా మేధావులైన "తెలుగు సినిమా నిర్మాతలు "పుట్టుకొచ్చారు. "తస్కరించడం" అనేది వారి జన్మహక్కు - గాబట్టి - పది పదిహేను ఇతర భాషా చిత్రాలను "కాపీ" కొట్టేసినట్టే తెలుగు నవలలు పదింటిని దగ్గర పెట్టుకొని కొన్ని కొన్ని సంఘటనలని ఆ యా నవలలనించి లాగేసి ఒక అతుకులబొంత కథని - "నిర్మాతలు" తయారు చేసేసుకుంటారు. అందుకే ఏ తెలుగు సినిమా చూసినా ఏదో ఒక సంఘటన, ఏదో ఒక సీక్వెన్స్ ఎక్కడో చదివినట్టు ఎక్కడో చూసినట్టూ వుంటూ వుంటుంది. ఇది తస్కరింపు ఉద్యమంవల్ల యేర్పడిన విపత్కర పరిస్థితి! ఇల్లాంటి "కక్కుర్తి"కి తెలుగు సినిమా నిర్మాతలు పాల్పడుతున్నారంటే దానికి బలమైన కారణం ఒకటి వుండి వుండాలి కదా? ఆ కారణం సులువుగా డబ్బు సంపాయించేసుకోవాలనే పేరాశ మాత్రమే!

ఏ విధంగా కానివ్వండి, ఒక కథ "సంపాయించి" దానిని సినిమాగా రూపొందించిన తర్వాత అది విజయవంతమయితే—ఆ నిర్మాతకు లక్షల లక్షల లాభాలు వస్తాయి. ఈ లాభాలతో సంతృప్తి పడరు నిర్మాతలు. వాళ్లు సంతృప్తిపడినా - మిగతానిర్మాతలు పడనివ్వరు (ఏ తెలుగు నిర్మాతా వచ్చిన లాభాల్తో సంతృప్తి పడడనుకోండి) ఒక తెలుగు సినిమా విజయవంతమయిందనగానే మిగతా భాషల నిర్మాతలు ఆ సినిమా కథ మీద గబుక్కున వచ్చి పడతారు. ఆ కథని బజార్లో బేరానికి పెడతారు!

ఆ సినిమా కథని తమిళ చిత్ర నిర్మాతకు అమ్మితే పాతిక వేల దగ్గరనించి ఏభై వేల వరకూ ప్రతిఫలంగా డబ్బు వస్తుంది. హిందీ సినిమాకి అమ్మితే లక్ష రూపాయల దగ్గరనించి లక్షన్నర

పల్లెటూళ్ళ శృంగారం సాధారణంగా చెట్లచాటునా పుట్లచాటునా ప్రారంభమౌతుంది. విజయనిర్మల వాచీ గీచీ వాలకం చూస్తే పల్లెటూరిదనిపించడంలేదు. పట్నవాసంలో యీ మాత్రం అందగాడు తగిలుండకనూ పోవచ్చు. అతనేమిటన్నాడో ఆమె ఎందుకంత ఆలోచనలో పడిందో తర్వాత శృంగారమే చేసుకుంటారో సుళ్ళుతిరిగి విడిపోతారో 'మీనా'లో చూడచ్చు!

ఆదుర్తి సుబ్బారావునుంచి గిడుతూరి సూర్యందాకా ఒకటే కాకా—బాకా! సినిమాలకు కథే ముఖ్యమంట! కథే వెన్నుముక అట! కాని కథకులకు ఎవరెంత విలువ యిస్తున్నారు? ఎవరైనా గుండెలమీద చెయ్యి వేసుకుని చెప్పగలరా??

వరకూ వస్తుంది. ఈ కిటుకు సినిమా రచయితలకు తెలుసు. అందుకే "సినిమా రచయితలు" తెలుగు సినిమాలకి కథలు రాయటం లేదు. తెలుగుదేశంలో వున్న చాలామంది రచయిత, రచయిత్రులకు యీ విషయం తెలియదు గాబట్టి తమ తమ కథలనూ నవలలనూ మూడువేలకే అమ్మేసుకుంటున్నారు! ఆ కథ మీద తెలుగు సినిమా నిర్మాత-అనేక లక్షల లక్షల డబ్బు ఆర్జిస్తూ రచయితను "ఎక్స్‌ప్లాయిట్" చేసుకుంటూ వున్నాడు. ఇది ప్రతీ వ్యాపారానికీ సంబంధించినట్టే సినిమా వ్యాపారానికి కూడా వర్తిస్తుంది. కేపిటలిజం మీద దుమ్మెత్తిపోసే (సంభాషణల్లో మట్టుకు) యీ తెలుగు చిత్ర నిర్మాతలు ఈ "ఎక్స్‌ప్లాయ్‌టేషన్" గురించి ఏమీ మాట్లాడరు!

అయితే యీ "తిరిగి అమ్ముకోడానికి" తెలుగు సినిమా నిర్మాతలకు వుండే హక్కు గురించి కూడా కొంత చెప్పాలి. కథకానో తస్కరించో ఒకటంటూ "కథని" తన సొంతం చేసుకున్నాక దానినిఎలా వుపయోగించుకోవడానికైనా నిర్మాతకు హక్కు వుందంటారు!

ఒక 'కథ'ను క్రూడ్‌ఫారమ్‌లో కొనిగాని తస్కరించిగాని సొంతం చేసుకున్నాక ఆ కథను సినిమా కథగా మలచడానికి నిర్మాతకు కొన్ని రోజుల నించి కొన్ని నెలల వరకూ పట్టవచ్చు. అట్లా కష్టపడ్డందుకే ఆ కథ మీద సర్వ హక్కులూ సదరు నిర్మాతకు వుంటాయని నిర్మాత వాదన. ఇదే నిజం అనుకుంటే మూల కథను వ్రాసిన రచయితకు ఆ కథ తాలూకు 'భావాన్ని' యిచ్చినందుకు ఎలాంటి హక్కూ లేదా? ఒక చిత్ర విజయానికి కథే వెన్నెముక కథే మూలం కథే ముఖ్యం అని డబ్బాలు వాయించే యీ నిర్మాతలు ఆ రచయిత కష్టానికి తగిన 'ప్రతిఫలం' యివ్వద్దా? వెన్నెముకనీ మెదడునీ మూడు వేలకు కొనేసి మిగతా అంగాలకి లక్షలు లక్షలు ఆర్జిస్తున్నారు!

ఒక సినిమా సక్సెస్ కావడానికి నటీ నటులే కారణం కాదు - అని ఇటీవల విడుదల అయిన చిత్రాలు చెప్పకచెప్తున్నాయి. కాని ఆయా నటీ నటులకు ఈ నిర్మాతలు రోజు రోజుకీ రేట్లు పెంచేస్తూ వాళ్ళని తారాపథానికి ఎత్తేస్తూ వున్నారు. వాళ్లు తారలై కూచుని సినిమా ఇండస్ట్రీ మొత్తాన్ని ఏకఛత్రాధిపత్యంగా ఏలుతున్నారు.

ఈవాళ శోభన్‌బాబు ఒక్కో చిత్రానికి లక్షన్నర తీసుకుంటున్నాడు. 'తాసిల్దారుగారి అమ్మాయి' 'మానవుడు - దానవుడు' చిత్రాలు విజయవంతం కావడంతో ఈయన తన రేటునిగూడా పెంచేశాడు. ఆ చిత్రాల్లో శోభన్ కాక మరొకరు ఎవరు నటించినా అప్పుడూ కొంచెం అటూ యిటూ తేడాతో అంతే విజయవంతమయేవి. కాని యిదంతా నటిస్తున్న నటుడు లేక నటీమణి వల్లే అని అనుకోవడం వంచన? ఆ చిత్రాల్లో గల పాత్రల 'గొప్పతనమే' ఆ నటుల్ని అంతవారిగా చేస్తున్నాయి. ఆ పాత్రల్ని సృష్టించిన "రచయితను" గుర్తించకుండా పాత్రను నటించిన నటుణ్ణీ నటినీ ఆకాశానికి ఎత్తేసి రోజు రోజుకీ రేట్లు పెంచేయడంలో ఔచిత్యం ఏమైనా వుందా? 'అందాలరాముడు' 'గృహలక్ష్మి' 'కన్నకొడుకు' 'పెద్దకొడుకు' లాంటి చిత్రాలు 'ఫ్లాప్స్' అయాయి. అందులో మహానటులన్నవారే నటించారు. అవి ఫ్లాప్ కావడానికి పాత్రలు దిద్దడంలో వున్న లోపం కథలేకపోవడం, కారణం. అప్పుడు నటీనటులు తమ ప్రతి ఫలాన్ని (తీసుకునే డబ్బుని) తగ్గించారా? లేదు! కాని రోజు రోజుకీ రచయిత 'విలువ' మాత్రం తగ్గించి పారేస్తున్నారు!

ఇలా తెలుగు రచయితకు రోజు రోజుకీ "విలువ" తగ్గిపోయి తారల "ప్రతిఫలం డబ్బు" హెచ్చయిపోతూ వుంటే ఏ తెలుగు "సినిమా రచయిత"కు కథ రాయడానికి బుద్ధి పుడుతుంది? తనకున్న శక్తి సామర్థ్యాలనంతనీ వుపయోగించి ఆ కథకుగాని సంభాషణలు రాయడానికి గాని ఏ రచయిత యిష్టపడతాడు? ఈ కిటుకు నిర్మాతలకు తెలీదా? తెలుసు! కాని తెలిసినట్టుకోరు!!

ఇంత అం

శోభన్‌బాబు పని అంతే అవుతుంది!

మెడ కొంచెం నలిగి ముడతలు పడ్డా ముఖం మాత్రం మల్లెపువ్వులా వుంది. గోదావరికి వరదొచ్చినట్టు నిలువునిలువునా అణువణువునా కొత్త రక్తం, కొన్ని చోట్ల ముఖ్యంగా వుండవలసిన చోట్ల కొన్నికొన్ని కొత్త కండలూ ముంచు కొచ్చాయి యిప్పుడు. ఆర్. పి. ప్రొడక్షన్స్ వారి 'అనుబంధం'లో భారతి!

(2 వ పేజీ తరువాయి)

యం వదిలేయండి. ఆ చిత్రంలో శోభన్‌బాబు పాత్ర ఏమిటి? ఎందుకు దాన్ని ధరించినట్లు! చిత్రంలో హీరో కృష్ణ! ఆ పాత్రపై ప్రేక్షకుల సానుభూతి వుంటుంది. శోభన్ పాత్ర దుష్టపాత్రకాదు కాని ప్రయోజనం ఏముంది! హీరో వేషాలు ధరిస్తున్నవాడు కాబట్టి రెండు డ్యూయెట్లు పెడితే సరిపోతుందా? ఇద్దరు హీరోలు నటిస్తున్నప్పుడు రెండూ సమంగా వుంటేనే యిద్దరూ నిలబడ్తారు కాని, ఒకటి ఏ మాత్రం తక్కువగా వున్నా ఆ హీరోకి దెబ్బకాదా! అలాంటి పాత్రలను శోభన్‌బాబు ఎందుకు ఎన్ను కున్నట్లు?

డాక్టర్‌బాబు గంగ-మంగ లాంటి శోభన్‌బాబు నటించిన కలర్ చిత్రాలే దెబ్బతింటే శోభన్‌బాబు పరిస్థితి ఏమవుతుంది? తను ఎన్నుకునే ఆరు చిత్రాలూ యిలాగేవుంటే అభిమానుల దృష్టిలో ఏమైపోతాడు?

అయితే ఒక విషయం అడగవచ్చు. ప్రతినటుడూ తను నటిస్తున్న చిత్రం బాగా పోతుందనుకునే అనుకుంటాడు కదా అని. అనుకోవచ్చు. కాగా రిలీజ్ అయిన తర్వాత ఫలితాన్ని ఎవరూ చెప్పలేరు. ఇది లాటరీ వ్యాపారమైనప్పుడు సంవత్సరానికి ఆరు చిత్రాలేనన్న నిర్ణయం తప్పుకాదా!

చిత్రాల సంఖ్యను తగ్గించుకోటం కూడా కుటుంబ నియంత్రణలాంటిదే! అక్కినేని నాగేశ్వరరావు అయిదుగురు పిల్లలు పుట్టిన తర్వాత ఆపరేషన్ చేయించుకున్నారు. మరి ఆయన నాన్నగారే గనుక అలా ఆపరేషన్ చేయించుకునివుంటే మనకీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు లభించే వాడా!

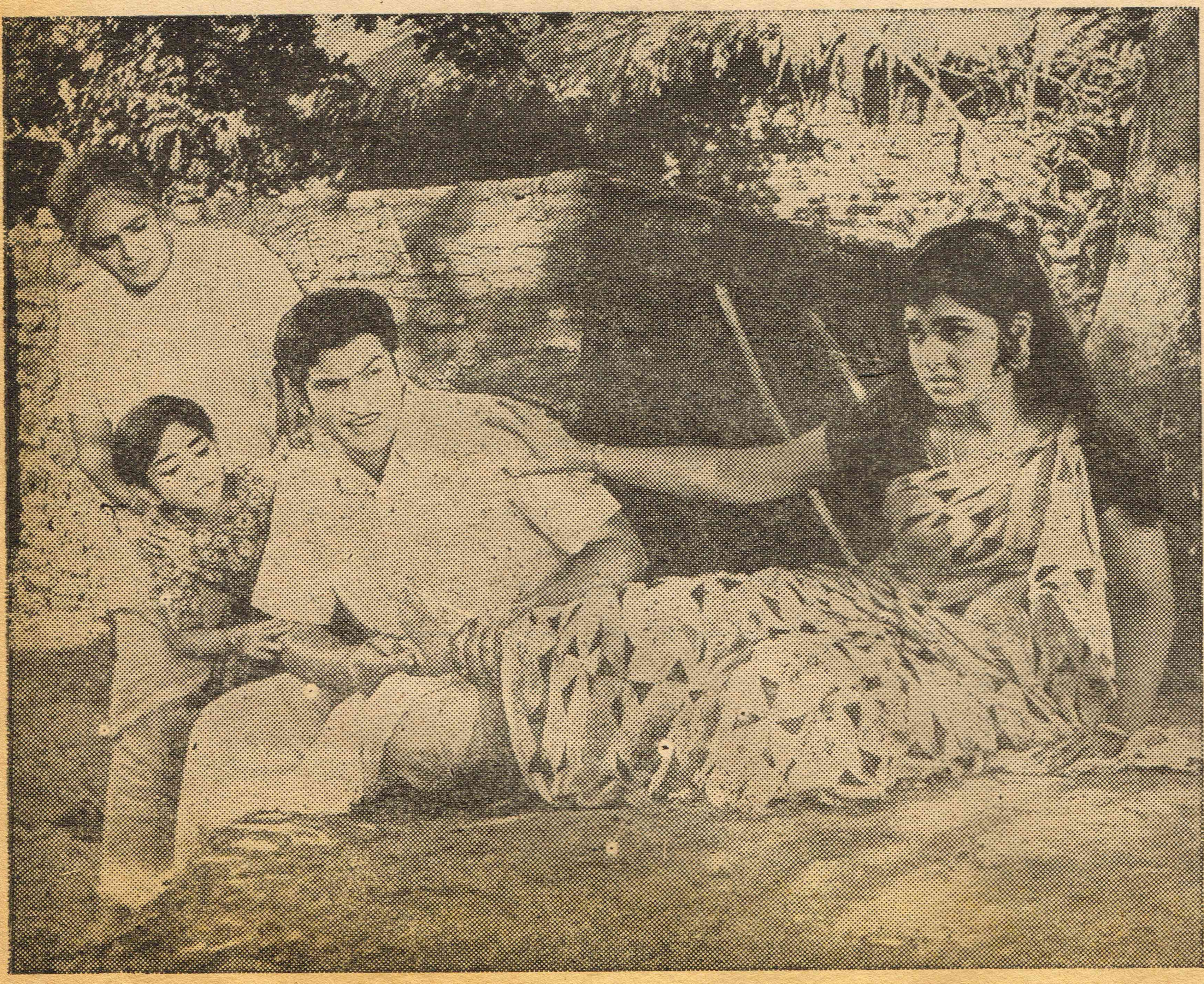
అందుకే శోభన్‌బాబుకు ఒక్క సలహా—వీలైనన్ని ఎక్కువ చిత్రాల్లో నటించమని. అందులో డాక్టర్‌బాబు ఇదాలోకం గంగా-మంగలు ఉన్నా ఫరవాలేదు. తాసిల్దారుగారి అమ్మాయిలూ శారదలూ వచ్చి రక్షించవచ్చు!

* * *

స్టిల్ ఫోటోగ్రాఫర్ లక్ష్మణరావు యిటీవల ఒక తెలుగు చిత్రాన్ని ప్రారంభించాడు. కృష్ణంరాజునూ జ్యోతిలక్ష్మినీ బుక్ చేశాడు. ప్రారంభోత్సవానికి వెళ్ళగా సెట్లో రామకృష్ణ విజయలలిత ఉన్నారు. ఇది లక్ష్మణరావు సెట్ కాదేమోనన్న సందేహం వచ్చింది. అది మరుక్షణమే పోయింది. ఎందుకంటే ఆ నిర్మాత కనిపించాడు అక్కడ. అయితే ఈమార్పు ఏమిటి అని అడగాల్సి వచ్చింది. కృష్ణంరాజు జ్యోతిలక్ష్మి బదులు, రామకృష్ణ విజయలలితలను బుక్ చేశామన్నారు.

ఆ తర్వాత విషయాలు సేకరించగా తెలిసినదేమంటే-కృష్ణంరాజుకు మొదట కథ చెప్పినప్పుడు ఏదో ఫామిలీ టైప్ కథ అని అనుకున్నాడట. తీరా చూస్తే అదొక క్రైం చిత్రం అయికూర్చుంది! క్రైం చిత్రాల్లో నటించనన్నాట్ట కృష్ణంరాజు. అందుకని రామకృష్ణను బుక్ చేశారు. ఇతన్ని బుక్‌చేయగానే జ్యోతిలక్ష్మి బిగదీసుకుంది! రామకృష్ణతో ఆమె నటించదట! కారణం ఆ యిద్దరికే తెలియాలి! ఆ యిద్దరూ కలిసి నటించిన చిత్రాలు దెబ్బతిన్నాయనా? లేక రామకృష్ణ నటించిన చిత్రాలే దెబ్బతిన్నాయనా? మరి ఈ యిద్దరూ నటించిన 'జ్యోతి-లక్ష్మి' కూడా విడుదల అవుతోంది! ఏమవుతుందో చూద్దాం!

ఇదే గాక జ్యోతిలక్ష్మి కొత్త నిబంధనలను పెడ్తోందట! ఇటీవల ఆవిడ పెళ్లి చేసుకున్నట్లు తమిళ పత్రికల్లో వార్తలు వచ్చాయి. పెళ్లి అయిన తర్వాత ఆవిడ పెట్టిన కొత్త నిబంధన ఏమంటే, ఆవిడ మీద చెయ్యివేసే దృశ్యాలు ఉండకూడదట! అలాంటి దృశ్యాలుంటే ఆమె భర్త బాధపడ్తాడట! హీరో హీరోయిన్‌లు అన్న తర్వాత చెయ్యి కూడా వేయకుండా ఎలాగుంటుంది!

అయ్యో పాపం అని అతను ముల్లు తీస్తున్నాడు. కాల్లో వయస్సుకు చెందిన వేడి తగిలుంటుంది. కొత్త గనుక యిదేమిటని ఆలోచనలో పడ్డాడు. బాధలో భుజం పట్టుకుందామె. షాక్ సరాసరి గుండెల్లోకి కొట్టి వుండచ్చు. బాధపోయి చూపులో తీపి ఏర్పడింది. ఆ తర్వాత యీ ముల్లు కథ ఏ మలుపు తీసుకుందన్న దానికి 'మీనా' చిత్రం చూడవలసిందే!

పింజల సుబ్బారావు నిర్మిస్తున్న హిందీచిత్రంలో జ్యోతిలక్ష్మి ఒక హీరోయిన్! అనిల్ ధవన్ హీరో! ఆ చిత్రంలో కూడా అనిల్ ధవన్ చేయివేసే దృశ్యం వస్తే ఆమె నిరాకరించిందట! అనిల్ ధవన్‌కు కోపం వచ్చి బొంబాయి వెళ్లిపోయాడు. పాపం! పింజల సుబ్బారావు నానా అవస్థపడి ఏదో విధంగా పని పూర్తిచేసుకున్నాడు!

జ్యోతిలక్ష్మి అసలు సెక్సీ తార! దాని కోసమే ఆమెను బుక్ చేసుకుంటారు. ఆమెకున్న గ్లామరే అది! మరి అలా ఎస్టాబ్లిష్ అయిన తార, వొంటి మీద చెయ్యి వేయకూడదంటే ఎట్లా? ఆమె భర్తకు బాధకలుగుతుందనుకుంటే సినిమాలకే స్వస్తి చెప్పాలిగాని పతివ్రతగా వుండాలంటే కుదురుతుందా!

* * *

జూనియర్ సముద్రాలను ఎన్. టి. ఆర్. బాగా ప్రోత్సహించారు. ఇటీవల జూనియర్ రాస్తున్న చిత్రాలు తగ్గాయి. కారణం ఏమయ్యా అంటే "అయ్యా మీరు ముసలివాళ్లయిపోతున్నారు. రచనలో సెక్స్ వుండాలండీ. మీరు కొంచెం సెక్స్ విద్య నేర్చుకోండి" అని ఒకరు సలహా యిచ్చారట! "ఓహో! దీనికొక కోర్స్ ఉందనుకొని వాత్స్యాయన కామసూత్రాల కోసం దేశం అంతా గాలించారట! కాని ఎక్కడా దొరకలేదు. చివరికి - చచ్చి చెడి చాయంగల విన్నపాలు అన్నట్లు అమెరికానుంచి వాత్స్యాయన కామసూత్రాలు ఇంగ్లీషు పుస్తకాన్ని తెప్పించుకొని అందులో వివరించబడ్డ అన్ని బంధాలనూ ఒట్టీ పట్టారట! ఈ కోర్సు ముగించుకొని అంతకు ముందు సలహాయిచ్చిన నిర్మాతను అడిగారట! "అయ్యా నా కోర్సు ఫినిష్ అయింది. ఛాన్స్ యిస్తారా" అని. 'ఏం ఫినిష్ చేశారు!' అని అడగ్గా 'వాత్స్యాయన కామసూత్రాలు క్షుణ్ణంగా జీర్ణించుకున్నాను' అన్నారట జూనియర్! 'ఏడిసినట్టుంది. అందులో సెక్స్ ఎవడికి కావాలండీ! మన తెలుగు సినిమాల్లో సెక్స్ చూడండి. అది కావాలి కాని మీ శాస్త్రం దేనికి.' అన్నాడట ఆ నిర్మాత!

పాపం - జూనియర్‌కు ఏమీ తోచక తికమకపడ్డాడు!

* * *

హిందీ తార రెహానాసుల్తాన్‌ను గురించి ఢిల్లీనుంచి వెలువడే ఒకసినిమా పత్రిక, ఆమె అమెతల్లి వ్యభిచార వృత్తి నుంచి వచ్చినవారని రాసిందానికి ఆమెకు కోపం వచ్చింది. తామేనాడూ ఆ వృత్తిలో లేమని అన్నదామె!

వ్యభిచారం అంటే విటుడి దగ్గర డబ్బు తీసుకుని శరీరాన్ని అప్పగించటం. ఈ నిర్వచనం క్రిందకు సినిమా తారలు ఏనాడూ రారు! వారికి పరపురుషులతో సంబంధాలు వుండవచ్చు. వారు ప్రియులూ కావచ్చు. ప్రియుడు తనకున్న మోజుతో ఆమెకు ఎంతైనా ముట్టచెప్పవచ్చు. అది వేరు విషయం. అంతేగాని శరీరాన్ని అప్పగించినందుకు 'యిదిగో యింత' అని ఎవ్వరూ యివ్వరు. ఇచ్చినా తారలు పుచ్చుకోరు!

పాపం - ఆఢిల్లీ జర్నలిస్టుకి 'వ్యభిచారం' అనే పదానికి అర్థం తెలిసి వుండదు!

*

ఎంత మార్పు!

"నీ శ్రేయస్సుకోరి చెబుతున్నాను" అంటూ చంద్రకళ తొలగింపు విషయంలో నాగభూషణం విజయనిర్మల్ని 'డిటన్' చేసిన విశేషాల్ని గత కాగడలో పాఠకులు చదివారు. ఆ సంచిక చదివాక నాగభూషణం విజయనిర్మల్ని యిలా అడిగారట! "మనం మాట్లాడుకున్నప్పుడు మనం యిద్దరమే వున్నాం. ఆ మాటలు అలాగే పత్రికలోకి ఎలా వచ్చాయి" అని. "మీరూ మేమూ మాట్లాడుకున్నట్టే, మేమూ పత్రికల వాళ్ళమూ మాట్లాడుకోవచ్చు గదా, అందులో తప్పేమిటి! అదీకాక మనమిద్దరమే వుండడం ఏమిటి—యింకా ఒకరిద్దరున్నారు మీరు మాట్లాడేటప్పుడు" అందట విజయనిర్మల!

"ఏంబాబూ! అటుతిరిగి యిటుతిరిగి నామీద పడ్డారు!" అన్నారు నాగభూషణం కాగడాశర్మను ఒక సభకు ముఖ్య అతిథులుగా వెళ్లిన సందర్భంలో. కృష్ణ విజయనిర్మలా కూడా వున్నారక్కడ. అందరం నవ్వుకున్నాం కమ్మగా. పూర్వమయితే మేమే జర్నలిష్టుతోనూ అలా చెప్పలేము అనేవారు ఆర్టిష్టులు. "సరిగ్గా నేనన్న మాటలే పత్రికలో వచ్చాయి" అని ఆర్టిష్టు అంగీకరించేవాడా పూర్వం!!

—కాగడాశర్మ.

కాగడా

సెక్సు తొడలో ఉప్పెనగా మించుకొ... ...క్యం
మల్లిగాడికి జరిగిన మార్యాదారి ఘోరం: వాదాలు వివాదాలు
నిర్మాతల కుటిలనీతి: తెలుగు సంభాషణలరచయిత కాకిగోల:
విజయనిర్మల మీనా విజయా వారి గంగ మంగ సమీక్షలు:
పరకాయ ప్రవేశం : ఎడిటర్స్ మెయిల్ : విప్పురవ్వలు :

ఇంతమాటకు అంతజవాబా!

దేవుడు చేసిన మనుషులు శతదినోత్సవం రంజు రంజుగా జరిగింది మద్రాసులో. రామారావురాకపోవడం మహారధి సీతారామరాజును గురించి మాట్లాడడం నాగేశ్వర్రావు తనకు స్వతస్సిద్ధమైన 'గుండుసూది' ప్రయోగాలు చెయ్యడం కృష్ణ డిస్ట్రిబ్యూటర్లవల్ల ఎదురు దెబ్బ తినడం యీ శతదినోత్సవ కార్యక్రమాల్లోని ముఖ్య ఘట్టాలు!

ఎక్కడనుంచి ఎప్పుడు వూడిపడ్డారో గాని అసంఖ్యాకంగా ఆంధ్రప్రజానీకం ఉరుకులూ పరుగులతో చక్కావచ్చారు సభకు. బహుశా కృష్ణ ఫాన్సూ రామారావు ఫాన్సూ అధ్యక్షత వహిస్తున్న నాగేశ్వర్రావు ఫాన్సూ సుమారుగా చెప్పాలంటే శోభన్‌బాబు ఫాన్సూ అయి వుంటచ్చు యీ తండోపతండాలు. పరిశ్రమనుంచి వచ్చిన వాళ్ళకు చోటు లేకుండా సీట్లన్నీ యీ జనంతోనే నిండిపోయాయి. పత్రికల వాళ్ళి చెట్టుకొకడూ పుట్టకొకడూ అయిపోయి ఎవరెక్కడ కూర్చున్నదీ యింకొకడికి తెలియకుండా పోయింది. యీ జనం అంతా ఎవరని కృష్ణకే ఆశ్చర్యం కలిగినట్లు ముఖం అదోలా పెట్టారు అనేకసార్లు. ఇంతమందికి చోటెక్కడ అన్న బాధ ఒకటి మనస్సులో వున్నా గుమ్మంలో వుండి, వచ్చిన ప్రతి ఒక్కర్నీ రిసీవ్ చేసుకోవడంలో కృష్ణ తన ప్రత్యేకతను నిలబెట్టుకున్నాడు. కృష్ణకు మంచి బలగం వుంది. ఆ బలగం సక్రమంగా కృషి చేసి వుంటే యింతకంటె ఆర్గనైజుడుగా వుండేది ఉత్సవం. ఆర్టిస్టుల్లోనూ టెక్నీషియన్సులోనూ కొందర్నే వేదిక మీదకు పిల్చి కొందర్ని మరచిపోవడం, సభను నిర్వహిస్తున్న జగ్గయ్యగారికి మళ్ళీ మళ్ళీ ఫలానా వాళ్ళని పిలవండి అనిచెప్పి పిలిపించడం నిమిషానికోమాటు యిలా చెబుతూంటే ఎలా అని ఆయన చిరాకుపడ్డం మైకులు ఫెయిలయిపోవడం వగైరా డిజార్గనైజుడు అండానికి ఉదాహరణలు. ఇదొక అనుభవంగా కృష్ణ ముందు ముందు తన బలగానికి లెసన్స్ చెప్పాలి. అధ్యక్షత వహించిన అక్కినేని నాగేశ్వర్రావు యీసారికూడా మాట్లాడడంలోనూ కడుపులో వున్నది కక్కి పారెయ్యడంలోనూ అలౌకక ప్రతిభను ప్రదర్శించారు. కృష్ణ రంగారావు రామారావు వంటి మహామహుల మధ్య నిలబడి గెల్చుకు వచ్చారని ప్రస్తావిస్తూ జమునమీద ఒక విసురు విసిరారు. జమున వంటి పెద్దనటి యీ చిత్రంలో నిర్మాతమీద గౌరవం వల్లనో కృష్ణమీద అభిమానం వల్లనో ఒక్క నిమిషం పాత్రకు ఒప్పుకొని పని చేసిందన్నాడాయన! ఇదే మాట లోగడ కాగడా రాసినప్పుడామె బాధ పడింది. అక్కినేని మీద అంతకోపం ప్రదర్శించడానికి అవకాశం లేదుగదా! అక్కినేని తప్పకుండా కాగడా చదువుతారని ఆమె గ్రహించాలి. లేకపోతే అవే మాటలు అనడాయన! తర్వాత నాగేశ్వర్రావు సుతిమెత్తని దండయాత్ర దేవుడు చేసిన మనుషుల నిర్మాతలమీదా (కృష్ణమీద) ఆ డిస్ట్రిబ్యూటర్లమీదా ప్రారంభమైంది.

దసరాబుల్లోడు 21, 22 సెంటర్లలో శత దినోత్సవాలు జరుపుకుని రికార్డు సృష్టించుకుందనీ, 27 సెంటర్లలో శత దినోత్సవాలు జరుపుకున్న యీ చిత్రం తన లెక్కల మేరకు 60, 65 లక్షల వరకూ కలక్టు చేసి వుంటుందనీ, అందులో 35 లక్షలవరకేనా నిర్మాతలకు షేరు చేరి ఉంటుందనీ అంతరాకపోయినా అంతమాత్రం కలక్టు చేసి యివ్వవలసిన ధర్మం డిస్ట్రిబూటర్లమీద వున్నదనీ అప్పుడే యీ చిత్రంకలక్షన్స్ రికార్డు కలక్షన్స్ అనుకుందుకు ఆస్కారం వుంటుందనీ చమత్కరించారు అక్కినేని. ఇందులోని అంతరార్ధమేమిటో అందరూ సులువుగానే గ్రహించి 'మొత్తంమీద పోనిచ్చుకోలేదు బుద్ధి' అంటూ చప్పట్లు కొట్టారు.

వయస్సూ కోరికా వున్న ఆడపిల్ల నవ్వుల్లో కదలాడే మధురాధరాల తీపి చరిత్రల్ని సృష్టించింది. సామ్రాజ్యాల్ని శిధిలంచేసింది. అప్పుడప్పుడు కొంతమంది హీరోల పతనాలకూ ప్రాబల్యాలకూ కూడా యీ తీపే కారణమౌతోంది! ప్రేమలు పెళ్ళిళ్ళలో జయలలిత సుశీలాల సుందర సౌష్టవాల బహుమతుల అణగారే అర్ధమెవరో వేచిచూస్తాం!

నాగేశ్వర్రావు గెలిచినట్టే. కాని సమాధానం చెప్పడంలో డిస్ట్రిబ్యూటర్సు తరపున శ్రీ సీతారామారావు కూడా తక్కువ తినలేదనిపించుకున్నారు!

అనేకమంది అనేక రకాలుగా అనుకోవచ్చుననీ ఎవరేమనుకున్నా సత్యం సత్యమేననీ 27 కేంద్రాలలో నడిచిన దేవుడు చేసిన మనుషులు దానంతట అదే నడిచిందనీ నాగేశ్వర్రావుగారన్నట్టు 'అంత మొత్తాన్నీ' నిర్మాతలకు షేరుగా యివ్వబోతున్నామనీ కావాలంటే ఆఫీసు కొచ్చి లెక్కలు చూసుకోవచ్చనీ అన్నారాయన. భాష యిది కాకపోయినా భావం యిదే. ఇంకేం మాట్లాడతారు నాగేశ్వర్రావుగారు? దురదృష్ట వశాత్తూ అధ్యక్షుల తుదిపలుకు కూడా లేకుండాపోయింది!

అన్నగారు రామారావుగారు యీ సభకు రాకపోవడం తన దురదృష్టమన్నారు కృష్ణ మాట్లాడుతూ! ఆయన ఎందుకు రాలేదన్న సంగతి అందరికీ ముందుగానే తెలిసిన విషయమే అయినా ఆ 'ఎందుకు' అన్న సంగతిని మాత్రం ఎవరూ ప్రస్తావించలేదు. 'ఎవరికన్న

(తరువాయి 10వ పేజీలో)

ఆఖరుపేజీ

Edited and Published by K. Kameswara Sarma at No. 13, Sivaji Street, T. Nagar, Madras-600017 and Printed by B. V. Narasimha Rao at Sri Ktishna Chitra printers, 7 Nageswra Rao Road, Madras - 600017